

ΤΩι ΣΑΒΒΑΤΩι ΠΡΟ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΩ

Μνήμην ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος κεκοιμημένων, Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, πατέρων, καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν.

Λέοντος πάπα Ῥώμης (†461). Ἀγαπητοῦ ἐπισκόπου Σινάου τοῦ ὁμολογητοῦ (δ' αἰ.).

(Τυπικὸν Τριωδίου, Σάββατον πρὸ τῆς Ἀποκρεω, §§7-9· τὰ σχετικὰ τοῦ α' ἤχου μαρτυρικὰ, καθίσματα κλπ. ἐκ τοῦ Τριωδίου).

ΤΗι ΠΑΡΑΣΚΕΥΗι ΕΣΠΕΡΑΣ

Εὐλογήσαντος τοῦ ἱερέως, ὁ προεστῶς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὸ Δεῦτε προσκυνήσωμεν (γ'), καὶ τὸν προοιμιακὸν ψαλμόν.

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ἵτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν,
Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ἵτι σὸν τὸ κράτος...

Εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους Ζ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Μαρτυρικὰ τὰ κατὰ τὸν τυχόντα Ἦχον τῆς Ἑβδομάδος γ', καὶ τοῦ Τριωδίου Προσόμοια γ'.

Ἦχος α'.

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.

Ἡ ἐν σταδίῳ ὑμῶν ὁμολογία Ἅγιοι, τῶν δαιμόνων κατέπτηξε τὴν δύναμιν, καὶ τῆς πλάνης τοὺς ἀνθρώπους ἠλευθέρωσε· διὸ καὶ τὰς κεφαλὰς ἀποτεμνόμενοι, ἐκράζετε· Γενέσθω Κύριε, ἡ θυσία τῶν ψυχῶν ἡμῶν, εὐπρόσδεκτος ἐνώπιόν σου, ὅτι σὲ ποθήσαντες, κατεφρονήσαμεν τῆς προσκαίρου ζωῆς Φιλάνθρωπε.

Στίχ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε· ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἵ τῆς καλῆς ὑμῶν, πραγματείας Ἅγιοι! ὅτι αἵματα ἐδώκατε, καὶ οὐρανοὺς ἐκληρονομή-

σατε, καὶ πρὸς καιρὸν πειρασθέντες, αἰώνως ἀγάλλεσθε· Ὅντως καλὸν ὑμῶν τὸ ἐμπόρευμα· φθαρτὰ γὰρ καταλιπόντες, τὰ ἄφθαρτα ἀπελάβετε, καὶ σὺν Ἀγγέλοις χορεύοντες, ὑμνεῖτε ἀπαύστως, Τριάδα ὁμοούσιον.

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς, οὐχ ἡ γῆ κατέκρυψεν, ἀλλ' οὐρανὸς ὑπεδέξατο· ὑμῖν ἠνοίγησαν Παραδείσου πύλαι, καὶ ἐντὸς γενόμενοι, τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς ἀπολαύετε· Χριστῶ πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τῶν Κεκοιμημένων Προσόμοια γ'.

Ἦχος πλ. δ'. Ὁ ἐν Ἐδὲμ Παράδεισος.

Στίχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Τῶν ἀπ' αἰῶνος σήμερον νεκρῶν, ἀπάντων κατ' ὄνομα, μετὰ πίστεως ζησάντων εὐσεβῶς, μνήμην τελοῦντες οἱ πιστοί, τὸν Σωτῆρα καὶ Κύριον, ἀνυμνήσωμεν, αἰτοῦντες ἐκτενῶς· τούτους ἐν ὥρᾳ τῆς κρίσεως, ἀπολογίαν ἀγαθὴν, δοῦναι αὐτῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, τῷ πᾶσαν κρίνοντι τὴν γῆν, τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ παραστάσεως τυχόντας ἐν χαρᾷ, ἐν μερίδι Δικαίων, καὶ ἐν Ἀγίων κλήρῳ φωτεινῷ, καὶ ἀξίους γενέσθαι, τῆς οὐρανίου Βασιλείας αὐτοῦ.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Ὁ τῷ οἰκείῳ αἵματι Σωτῆρ, βροτοὺς ἐκπριάμενος καὶ θανάτῳ σου, θανάτου τοῦ πικροῦ, ἐκλυτρώσαμενος ἡμᾶς, καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον, παρασχὼν τῇ ἀναστάσει σου ἡμῖν, πάντας ἀνάπαυσον Κύριε, τοὺς κοιμηθέντας εὐσεβῶς, ἢ ἐν ἐρήμοις, ἢ πόλεσιν, ἢ ἐν θαλάσῃ, ἢ ἐν γῆ, ἢ ἐν παντὶ τόπῳ, βασιλεῖς τε, ἱερεῖς, ἀρχιερεῖς, μοναστὰς καὶ μιγάδας, ἐν ἡλικίᾳ πάσῃ παγγενεῖ· καὶ ἀξίωσον αὐτούς, τῆς οὐρανίου Βασιλείας σου.

Στίχ. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Τῇ ἐκ νεκρῶν ἐγέρσει σου Χριστέ, οὐκέτι ὁ θάνατος, κυριεύει τῶν θανόντων εὐσεβῶς· διὸ αἰτοῦμεν ἐκτενῶς, τοὺς σοὺς δούλους ἀνάπαυσον, ἐν ἀυλαῖς σου, καὶ ἐν κόλποις Ἀβραάμ, τοὺς ἐξ Ἀδὰμ μέχρι σήμερον, λατρεύσαντάς σοι καθαρῶς, πατέρας καὶ ἀδελφούς ἡμῶν, φίλους ὁμοῦ καὶ συγγενεῖς· ἅπαντα ἄνθρωπον, τὰ τοῦ βίου λειτουργήσαντα πιστῶς, καὶ πρὸς σέ μεταστάντα, πολυειδῶς, καὶ πολυτρόπως ὁ Θεός, καὶ ἀξιώσον τούτους, τῆς οὐρανίου Βασιλείας σου.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Θρηνηῶ καὶ ὀδύρομαι, ὅταν ἐννοήσω τὸν θάνατον, καὶ ἴδω ἐν τοῖς τάφοις κειμένην τὴν κατ' εἰκόνα Θεοῦ, πλασθεῖσαν ἡμῖν ὠραιότητα, ἄμορφον, ἄδοξον, μὴ ἔχουσαν εἶδος. Ὡ τοῦ θαύματος! τί τὸ περὶ ἡμᾶς, τοῦτο γέγονε μυστήριον; πῶς παρεδόθημεν τῇ φθορᾷ; πῶς συνεζεύχθημεν τῷ θανάτῳ; Ὄντως Θεοῦ προστάξει, ὡς γέγραπται, τοῦ παρέχοντος τοῖς μεταστᾶσι τὴν ἀνάπαυσιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος α'.

Τὴν παγκόσμιον δόξαν, τὴν ἐξ ἀνθρώπων σπαρεῖσαν, καὶ τὸν Δεσπότην τεκοῦσαν, τὴν ἐπουράνιον πύλην, ὑμνήσωμεν Μαρίαν τὴν παρθένον, τῶν Ἀσωμάτων τὸ ἄσμα, καὶ τῶν πιστῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα· αὕτη γὰρ ἀνεδείχθη οὐρανός, καὶ ναὸς τῆς Θεότητος· αὕτη τὸ μεσότειχον τῆς ἔχθρας καθελοῦσα, εἰρήνην ἀντεισηῆξε, καὶ τὸ Βασίλειον ἠνέωξε. Ταύτην οὖν κατέχοντες, τῆς Πίστεως τὴν ἄγκυραν, ὑπέρμαχον ἔχομεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Κύριον· θαρσεῖτω τοίνυν, θαρσεῖτω λαὸς τοῦ Θεοῦ· καὶ γὰρ αὐτὸς πολεμήσει τοὺς ἐχθρούς, ὡς παντοδύναμος.

Ἄνευ εἰσόδου.

Ὁ προεστὼς ἡ ὁ ἀναγνώστης
τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χυμα·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός,

* οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἔσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σέ δοξάζει.

Ἀντὶ δὲ τοῦ Προκειμένου, ψάλλομεν·

Ἦχος πλ. δ'.

Ἀλληλουῖα. (ἐκ γ').

Στίχ. α'. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε· κατασκηνώσουσιν ἐν ταῖς ἀυλαῖς σου. (Ψαλμ. ξδ' 5)

Ἀλληλουῖα. (ἐκ γ').

Στίχ. β'. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀυλισθήσονται, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν κληρονομήσει τὴν γῆν. (Ψαλμ. κδ' 13)

Ἀλληλουῖα. (ἐκ γ').

Στίχ. γ'. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεάν καὶ γενεάν. (Ψαλμ. ρλδ' 13)

Ἀλληλουῖα. (ἐκ γ').

Εἶτα τό, Καταξίωσον, τὰ Πληρωτικά, ἢ κεφαλοκλισία κ.λπ.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρά.

Τὸ ὑπολειφθὲν Μαρτυρικὸν τοῦ Ἐσπερινοῦ, καὶ τὰ β' Νεκρώσιμα τοῦ Ἦχου, ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ἦχος α'. Μαρτυρικόν.

Τῇ πρεσβείᾳ Κύριε, πάντων τῶν Ἁγίων, καὶ τῆς Θεοτόκου, τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς μόνος οἰκτίρων.

Νεκρώσιμον. (Δόξα ἔσπεριῶν)

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀυλισθήσονται, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν κληρονομήσει τὴν γῆν.

Ποία τοῦ βίου τροφή διαμένει λύπης ἀμέτοχος; ποία δόξα ἔστηκεν ἐπὶ τῆς γῆς ἀμετάθε-

τος; πάντα σκιᾶς ἀσθενέστερα, πάντα ὄνειρων ἀπατηλότερα· μιᾷ ῥοπῇ, καὶ ταῦτα πάντα, θάνατος διαδέχεται. Ἀλλ' ἐν τῷ φωτὶ Χριστὲ τοῦ προσώπου σου, καὶ τῷ γλυκασμῷ τῆς σῆς ὠραιότητος, οὓς ἐξελέξω ἀνάπαυσον ὡς φιλάνθρωπος.

Ἔτερον. (Δόξα αἰνῶν)

Στίχ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε· κατασκηνώσουσιν ἐν ταῖς αὐλαῖς σου.

Ἔργω Σωτῆρ μου δεικνύς, ὅτι σὺ εἶ ἡ πάντων ἀνάστασις, λόγῳ Λόγε Λάζαρον ἐκ νεκρῶν ἐξανέστησας. Τότε μοχλοὶ συνετρίβησαν, πύλαι δὲ ἄδου συνεταράχθησαν· τότε ὕπνος ὁ τῶν ἀνθρώπων θάνατος ἀπεδείκνυτο. Ἀλλ' ὁ εἰς τὸ σῶσαι τὸ πλάσμα σου, καὶ οὐκ εἰς τὸ κρῖναι παραγενόμενος, οὓς ἐξελέξω ἀνάπαυσον, ὡς φιλάνθρωπος.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Ἀρχή μοι καὶ ὑπόστασις, τὸ πλαστοργόν σου γέγονε πρόσταγμα· βουληθεὶς γὰρ ἐξ ἀοράτου τε, καὶ ὄρατῆς με ζῶον συμπῆξαι φύσεως, γῆθέν μου τὸ σῶμα διέπλασας· δέδωκας δέ μοι ψυχὴν, τῇ θεία σου καὶ ζωοποιῶ ἐμπνεύσει· διὸ Σῶτερ τοὺς δούλους σου, ἐν χώρᾳ ζώντων, ἐν σκηναῖς Δικαίων ἀνάπαυσον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πρεσβείαις τῆς Τεκούσης σε, Χριστὲ καὶ τῶν Μαρτύρων σου, Ἀποστόλων, Προφητῶν, Ἱεραρχῶν, Ὁσίων καὶ Δικαίων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, τοὺς κοιμηθέντας δούλους σου ἀνάπαυσον.

Καὶ λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἢ Ὡιδῆ Συμεῶν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἔθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΣ ΚΑΝΩΝ

Καὶ εὐθύς ψάλλομεν τὸν παρόντα
Νεκρώσιμον Κανόνα, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·
Ἐκτον προσαυδῶ τοῖς ἀπελθοῦσιν μέλος.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὡιδῆ α'. Ἦχος πλ. β'.

Ὡς ἐν ἡπιείρῳ πεζεύσας.

Στίχ. Πρεσβείαις τῶν μαρτύρων σου, Χριστὲ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Ἐν οὐρανίοις θαλάμοις διηνεκῶς, οἱ γενναῖοι Μάρτυρες, δυσωποῦσί σε Χριστέ· οὓς ἐκ γῆς μετέστησας πιστοὺς, αἰωνίων ἀγαθῶν τυχεῖν ἀξιώσον.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀύλισθήσονται, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν κληρονομήσει γῆν.

Κατακοσμήσας τὰ πάντα, ζῶον μικτόν, μέσον με τὸν ἄνθρωπον, ταπεινότητος ὁμοῦ, καὶ μεγέθους ἔπλασας· διὸ, τὰς τῶν δούλων σου ψυχὰς, Σῶτερ ἀνάπαυσον.

Δόξα.

Τοῦ Παραδείσου πολίτην καὶ γεωργόν, κατ' ἀρχάς με ἔταξας· παραβάντα δὲ τὴν σὴν, ἐντολήν ἐξώρισας· διὸ, τὰς τῶν δούλων σου ψυχὰς, Σῶτερ ἀνάπαυσον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ ἐκ πλευρᾶς διαπλάσας Εὐὰν τὸ πρὶν, τὴν ἡμῶν προμήτορα, ἐξ ἀχράντου σου γαστρός, σάρκα περιβάλλεται· δι' ἧς, τοῦ θανάτου τὴν ἰσχὺν Ἄγνη διέλυσεν.

Ὡιδῆ γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος.

Στίχ. Πρεσβείαις τῶν μαρτύρων σου, Χριστὲ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Νομίμως ἠθλησαν οἱ σοί, Μάρτυρες Ζωοδότα, καὶ στεφάνῳ τῆς νίκης κοσμηθέντες παρὰ σοῦ, τοῖς μεταστᾶσι πιστοῖς, αἰωνίαν λύτρωσιν βραβεύουσι.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀυλισθή-
σονται, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν κληρονομήσει
γῆν.

Παιδεύσας πρότερον πολλοῖς, τέρασι καὶ ση-
μείοις, ἐμὲ τὸν πλανηθέντα, ἐπ' ἐσχάτων σε-
αυτόν, κενώσας ὡς συμπαθῆς, καὶ ζητήσας,
εὗρες καὶ διέσωσας.

Δόξα.

Ρεόντων ἄστατον φθοράν, τοὺς πρὸς σὲ δια-
βάντας, ἐν σκηναῖς αἰωνίοις, κατοικεῖν χαρ-
μονικῶς, ἀξιώσον Ἀγαθέ, δικαιώσας πίστει
τε καὶ χάριτι.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Οὐκ ἔστιν ἄμεμπτος ὡς σύ, πάναγνε Θεομη-
τορ· μόνη γὰρ ἐξ αἰῶνος, τὸν Θεὸν τὸν ἀλη-
θῆ, συνέλαβες ἐν γαστρὶ, τοῦ θανάτου λύ-
σαντα τὴν δύναμιν.

Ὁ εἰρμός.

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑ-
ψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου Ἀγαθέ, καὶ
στερεώσας αὐτούς, ἐν τῇ πέτρᾳ τῆς ὁμολογί-
ας σου.

Καὶ μνημονεύει ὁ Ἱερεὺς.

Εἶτα Καθίσματα. Ἦχος πλ. β'.

Ἀληθῶς ματαιότης τὰ σύμπαντα, ὁ δὲ βίος
σκιά καὶ ἐνύπνιον· καὶ γὰρ μάτην ταράττεται
πᾶς γηγενής, ὡς εἶπεν ἡ Γραφή· ὅτε τὸν κό-
σμον κερδήσωμεν, τότε τῷ τάφῳ οἰκίσωμεν,
ὅπου ὁμοῦ βασιλεῖς καὶ πτωχοί· διὸ Χριστέ ὁ
Θεός, τοὺς μεταστάντας ἀνάπαυσον, ὡς φι-
λάνθρωπος.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παναγία Θεοτόκε, τὸν χρόνον τῆς ζωῆς μου
μὴ ἐγκαταλίπης με· ἀνθρωπίνῃ προστασίᾳ
μὴ καταπιστεύσης με· ἀλλ' αὐτὴ ἀντιλαβοῦ,
καὶ ἐλέησόν με.

Ωιδὴ δ'. Χριστός μου δύναμις.

Στίχ. Πρεσβείαις τῶν μαρτύρων σου, Χριστέ ὁ
Θεός, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων
σου.

Σοφίας μείζονος, δεικνύων γνώρισμα, καὶ τῆς
περὶ τὰ δῶρα πολυτελοῦς, Δέσποτα χρηστό-
τητος, τὰς τῶν Μαρτύρων χορείας, τοῖς Ἀγγέ-
λοις συνηρίθμησας.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀυλισθή-
σονται, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν κληρονομήσει
γῆν.

Ἀφράστου δόξης σου, τυχεῖν ἀξιώσον, τοὺς
πρὸς σὲ μεταστάντας, ἔνθα Χριστέ, τῶν εὐ-
φραινομένων ἔστιν ἡ κατοικία, καὶ φωνή, κα-
θαρᾶς ἀγαλλιάσεως.

Δόξα.

Ὑμνοῦντας πρόσδεξαι, τὸ θεῖον κράτος σου,
οὓς ἐκ γῆς προσελάβου, τέκνα φωτός, τού-
τους ἐργαζόμενος, τῆς ἀμαρτίας τὴν ἀχλύν,
ἐκκαθαίρων Πολυέλεε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Δοχεῖον ἄχραντον, ναὸν πανάμωμον, κιβω-
τὸν παναγίαν, παρθενικόν, τόπον ἀγιάσμα-
τος, σὲ καλλονὴν τοῦ Ἰακώβ, ὁ Δεσπότης ἐξε-
λέξατο.

Ωιδὴ ε'. Τῷ θεῷ φέγγει σου.

Στίχ. Πρεσβείαις τῶν μαρτύρων σου, Χριστέ ὁ
Θεός, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων
σου.

Ὡς ὀλοκάρπωσις ἱερά, καὶ ὡς ἀπαρχὴ τῆς ἀν-
θρωπίνης οἱ Μάρτυρες φύσεως, τῷ δεδοξα-
σμένῳ προσενεχθέντες Θεῷ, ἡμῖν τὴν σωτη-
ρίαν, αἰεὶ βραβεύουσι.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀυλισθή-
σονται, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν κληρονομήσει
γῆν.

Τῆς οὐρανόθεν διαγωγῆς, τῆς διανομῆς τῶν
χαρισμάτων, ἀξιώσον Δέσποτα, τοὺς προκοι-
μηθέντας πιστοὺς οἰκέτας σου, παρέχων τῶν
πτισμάτων, τὴν ἀπολύτρωσιν.

Δόξα.

Ὁ μόνος φύσει ζωοποιός, τὸ τῆς ἀγαθότητος
ὄντως ἀνεξιχνίαστον πέλαγος, τοὺς τελειω-
θέντας τῆς Βασιλείας τῆς σῆς, ἀξιώσον Οἰ-
κτίρμον, μόνε ἀθάνατε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἰσχύς καὶ ὕμνησις ὁ ἐκ σοῦ, Δέσποινα τοῦ κόσμου γεννηθεῖς, καὶ σωτηρία ἐγένετο, τοῖς ἀπολλυμένοις, ἐκ τῶν τοῦ Ἰδίου πυλῶν, ῥυόμενος τοὺς πίστει σε μακαρίζοντας.

Ωιδὴ στ΄. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Στίχ. Πρεσβείαις τῶν μαρτύρων σου, Χριστέ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Σταυρῶ προσηλούμενος, τῶν Μαρτύρων τοὺς χορούς, πρὸς σεαυτὸν συνήγαγες, μιμουμένους τὸ πάθος σου Ἀγαθέ· διό σου δεόμεθα, τοὺς πρὸς σε μεταστάντας διανάπαυσον.

Στίχ. Αἱ ψυχὰὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀυλισθήσονται, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν κληρονομήσει γῆν.

Ἀφράστῳ τῇ δόξῃ σου, ὅταν ἔλθῃς φοβερός, κρῖναι τὸν κόσμον ἅπαντα, ἐν νεφέλαις εὐδόκησον Λυτρωτά, φαιδρῶς ὑπαντήσαι σοι, οὐς ἐκ γῆς προσελάβου πιστοὺς δούλους σου.

Δόξα.

Πηγὴ ζωῆς πέφυκας, ἐν ἀνδρείᾳ θεϊκῇ, πεπεδημένους Δέσποτα, ὁ ἐξάγων τοὺς δούλους σου τοὺς πρὸς σέ, πιστῶς ἐκδημήσαντας, ἐν τρυφῇ Παραδείσου κατασκηνώσον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Εἰς γῆν ἀπεστράφημεν, παραβάντες τοῦ Θεοῦ, τὴν ἐντολὴν τὴν ἐνθεον· διὰ σοῦ δὲ Παρθένε πρὸς οὐρανόν, ἐκ γῆς ἀνυψώθημεν, τὴν φθορὰν τοῦ θανάτου ἐκτινάξαντες.

Ὁ εἰρμός.

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμών, βοῶ σοι· Ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Καὶ μνημονεύει ὁ Ἱερεύς.

Τὸ Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ΄.

Μετὰ τῶν Ἁγίων ἀνάπαυσον, Χριστέ, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, ἔνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος.

Ὁ Οἶκος.

Αὐτὸς ὁ μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος, ὁ ποιήσας καὶ πλάσας τὸν ἄνθρωπον· οἱ βροτοὶ οὖν ἐκ γῆς διεπλάσθημεν, καὶ εἰς γῆν, τὴν αὐτὴν πορευσόμεθα, καθὼς ἐκέλευσας ὁ πλάσας με καὶ εἰπὼν μοι· Ὅτι γῆ εἶ, καὶ εἰς γῆν ἀπελεύσῃ· ὅπου πάντες βροτοὶ πορευσόμεθα, ἐπιτάφιον θρῆνον ποιῶντες ᾠδὴν, τό, Ἀλληλούϊα.

Ωιδὴ ζ΄. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Στίχ. Πρεσβείαις τῶν μαρτύρων σου, Χριστέ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Λυτρωθέντες τῷ σῶ αἵματι οἱ Μάρτυρες, τῆς πρώτης παραβάσεως, ῥαντισθέντες δὲ τῷ ἰδίῳ αἵματι, τὴν σὴν σαφῶς εἰκονίζουσι σφαγὴν. Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στίχ. Αἱ ψυχὰὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀυλισθήσονται, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν κληρονομήσει γῆν.

Θρασυόμενον τὸν θάνατον ἐνέκρωσας, Λόγε ζωαρχικώτατε· τοὺς ἐν πίστει δὲ κοιμηθέντας, πρόσδεξαι τανῦν, ὑμνοῦντας καὶ λέγοντας Χριστέ· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Δόξα.

Ὁ ψυχώσας με τὸν ἄνθρωπον φύσηματι, θεῖω θεαρχικώτατε, τοὺς μεταστάντας Βασιλείας Δέσποτα τῆς σῆς, ἀξιώσον ψάλλειν σοι Σωτήρ· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὑπερτέρα πάσης κτίσεως Πανάμωμε, γέγονας, συλλαβοῦσα Θεόν, τὸν συντρίψαντα τοῦ θανάτου πύλας, καὶ μοχλοὺς συνθλάσαντα· ὅθεν σε Ἀγνή, ὑμνολογοῦμεν οἱ πιστοί, ὡς Θεομήτορα.

Ωιδὴ η΄. Ἐκ φλογὸς τοῖς ὀσίοις.

Στίχ. Πρεσβείαις τῶν μαρτύρων σου, Χριστέ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Σταθερῶς τοὺς ἀγῶνας ἐπιδειξάμενοι, τῷ τῆς νίκης στεφάνῳ κατεκοσμήθητε, Μάρτυρες Χριστοῦ ἀθλοφόροι, κραυγάζοντες· Σὲ ὑπερυψοῦμεν, Χριστέ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀυλισθήσονται, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν κληρονομήσει γῆν.

Τερῶς τοὺς τὸν βίον ἀπολιπόντας πιστούς, καὶ πρὸς σὲ τὸν Δεσπότην μεταχωρήσαντας, δέξαι προσηνῶς, ἀναπαύων ὡς εὐσπλαγχνος, σὲ ὑπερυψοῦντας, Χριστέ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα.

Νῦν ἐν γῆ τῶν πραέων πάντα ἀυλίξεσθαι, τοὺς προκεκοιμημένους Σῶτερ, εὐδόκησον, πίστει τῇ εἰς σὲ δικαιοῦσας καὶ χάριτι, σὲ ὑπερυψοῦντας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Μακαρίζομεν πάντες σὲ Παμμακάριστε, τὴν τὸν Λόγον τὸν ὄντως ὄντα μακάριον, σάρκα δι' ἡμᾶς γεγονότα γεννήσασαν· ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ εἰρμός.

Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις δρόσον ἐπήγασας, καὶ δικαίου θυσίαν ὕδατι ἔφλεξας· ἅπαντα γὰρ δροῦς, Χριστέ, μόνῳ τῷ βούλεσθαι· σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ωιδὴ θ'. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν.

Στίχ. Πρεσβείαις τῶν μαρτύρων σου, Χριστέ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Ἐλπίς Μαρτύρων χοροὺς ἐνεύρωσε, καὶ πρὸς τὴν σὴν ἀγάπην διαπύρως ἐπτέρωσε, τῶν μελλόντων τούτοις προτυπώσασα, τὴν μὴ σαλευομένην ὄντως ἀνάπαυσιν, ἧς τοὺς μεταστάντας Ἀγαθὲ τυχεῖν ἀξίωσον.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀυλισθήσονται, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν κληρονομήσει γῆν.

Λαμπρᾶς καὶ θείας τυχεῖν ἐλλάμψεως, τῆς σῆς Χριστέ τοὺς πίστει μεταστάντας εὐδόκη-

σον, τὴν ἐν κόλποις Ἀβραὰμ ἀνάπαυσιν, μόνος ὡς ἐλεήμων, τούτοις δωρούμενος, καὶ τῆς αἰωνίου ἀξιῶν μακαριότητος.

Δόξα.

Ὁ ὢν τῇ φύσει χρηστὸς καὶ εὐσπλαγχνος, καὶ θελητῆς ἐλέους εὐσπλαχνίας ἢ ἄβυσσος, οὐς ἐκ τόπου τούτου τῆς κακώσεως, καὶ σκιᾶς τοῦ θανάτου Σῶτερ μετέστησας, ἔνθα καταλάμπει σου τὸ φῶς, τούτους κατάταξον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Σκηρὴν ἀγίαν Ἀγνή γινώσκομεν, καὶ κιβωτὸν καὶ πλάκα σε τοῦ νόμου τῆς χάριτος· διὰ σοῦ γὰρ ἄφεις δεδώρηται, τοῖς δεδικαιωμένοις διὰ τοῦ αἵματος, τοῦ σωματωθέντος ἐκ τῆς σῆς γαστρὸς Πανάμωμε.

Ὁ εἰρμός.

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα· διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε, ὠράθη βροτοῖς, Λόγος σεσαρκωμένος, ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς οὐρανίαις στρατιαῖς σὲ μακαρίζομεν.

Τὸ Τρισάγιον· καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. δ'.

Ὁ βάθει σοφίας φιλανθρώπως πάντα οἰκονομῶν, καὶ τὸ συμφέρον πᾶσιν ἀπονέμων, μόνη Δημιουργέ, ἀνάπαυσον Κύριε τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου· ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα ἀνέθεντο, τῷ ποιητῇ καὶ πλάστῃ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Δόξα. **Τὸ ἀκροτελεύτιον αὐτοῦ.**

Ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα ἀνέθεντο, τῷ ποιητῇ καὶ πλάστῃ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.**

Σὲ καὶ τεῖχος καὶ λιμένα ἔχομεν, καὶ πρέσβιν εὐπρόσδεκτον, πρὸς ὃν ἔτεκες Θεόν, Θεοτόκε ἀνύμφευτε, τῶν πιστῶν ἡ σωτηρία.

Ὁ διάκονος τὴν ἐκτενῆ καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος...

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Τὰ τροπάρια. Ἦχος δ'.

Μετὰ πνευμάτων δικαίων * τετελειωμένων * τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, * Σῶτερ, ἀνάπαυσον, * φυλάττων αὐτὰς * εἰς τὴν μακαρίαν ζωὴν * τὴν παρὰ σοί, φιλάνθρωπε.

Εἰς τὴν κατάπαυσίν σου, Κύριε, * ὅπου πάντες οἱ ἅγιοί σου ἀναπαύονται, * ἀνάπαυσον καὶ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, * ὅτι μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος.

Δόξα.

Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, * ὁ καταβάς εἰς ἄδην * καὶ τὰς ὀδύνας λύσας * τῶν πεπεδημένων * αὐτὸς καὶ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, * Σῶτερ, ἀνάπαυσον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ μόνη ἀγνή * καὶ ἄχραντος Παρθένος, * ἡ Θεὸν ἀσπύρωσ κηήσασα, * πρέσβευε τοῦ σωθῆναι * τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Εἶτα ὁ ἱερεὺς ἱστάμενος πρὸ τῆς εἰκόνης τοῦ δεσπότου Χριστοῦ, κάτωθι τῆς ὁποίας εὐρίσκονται τὰ ὑπὲρ τῶν ἀποικομένων κόλλυβα, ἐκφωνεῖ τὸ μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων ὡς ἑξῆς·

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ αἰωνίου μνήμης καὶ μακαρίας ἀναπαύσεως πάντων τῶν ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων, μοναχῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν, [καὶ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ...] ἐκ τῶν ἀπ' ἀρχῆς καὶ μέχρι τῶν ἐσχάτων, καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ', χύμα)

Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς τάξη τὰς ψυχὰς αὐτῶν

ἐνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ', χύμα)

Τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν καὶ ἄφεσιν τῶν αὐτῶν ἁμαρτιῶν παρὰ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν αἰτησώμεθα.

Ὁ χορός· Παράσχου, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον. (ἄπαξ)

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχήν·

Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός, ὁ τὸν θάνατον καταργήσας καὶ τὸν διάβολον καταπατήσας καὶ ζωὴν τῷ κόσμῳ σου δωρησάμενος, αὐτός, Κύριε, ἀνάπαυσον καὶ τὰς ψυχὰς τῶν κεκοιμημένων δούλων σου, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, μοναχῶν καὶ πάντων τῶν ἀπὸ περάτων ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν ἐν τόπῳ χλοερῷ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἐνθα ἀπέδρα ὀδύνη, λύπη καὶ στεναγμός· πᾶν ἁμάρτημα τὸ παρ' αὐτῶν πραχθέν, ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ ἢ διανοίᾳ, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς συγχώρησον, ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος ὃς ζήσεται καὶ οὐχ ἁμαρτήσῃ· σὺ γὰρ μόνος ἐκτὸς ἁμαρτίας· ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ὁ λόγος σου ἀλήθεια· ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάπαυσις πάντων τῶν κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ χορός· Αἰωνία ἡ μνήμη. (ἐκ τρίτου)

Ὁ ἱερεὺς· Σοφία· Ὁ ὢν εὐλογητός...

Καὶ γίνεται Ἀπόλυσις.

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Ὁ ἱερεὺς· Δόξα σοι, Χριστέ ὁ Θεός...

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα, καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς· Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν...

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν...

Ὁ χορός· Ἀμήν.

[Μετὰ δὲ τὴν ἀπόλυσιν τοῦ Λυχνικοῦ, ποιούμεν ἐν τῷ Νάρθηκι Παννυχίδα ὑπὲρ τῶν Κεκοιμημένων, ἐν ἣ ψάλλομεν τὸν Νεκρῶσιμον Κανόνα τοῦ τῆς Ἑβδομάδος τυχόντος Ἰησοῦ.]

ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Εἰς τὸ μεσονυκτικὸν τοῦ Σαββάτου, μετὰ τὸ «τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου», ἀντὶ τῶν κατανυκτικῶν τροπαρίων «ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε» κλπ., τὸ ἀπολυτίκιον «Ὁ βάθει σοφίας».

ΤΩΙ ΣΑΒΒΑΤΩΙ ΠΡΟ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΩ ΠΡΩΪ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ψάλλομεν εἰς ἦχον πλ. δ'
τό, Ἀλληλούϊα, ἐκ γ'.

Στίχ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε· κατασκηνώσουσιν ἐν ταῖς αὐλαῖς σου.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀνλισθήσονται, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν κληρονομήσει γῆν.

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Ἀπολυτίκιον. Ἰηχος πλ. δ'.

Ὁ βάθει σοφίας φιλανθρώπως πάντα οικονομῶν, καὶ τὸ συμφέρον πᾶσιν ἀπονέμων, μόνε Δημιουργέ, ἀνάπαυσον Κύριε τὰς ψυχὰς τῶν

δούλων σου· ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα ἀνέθεντο, τῷ ποιητῇ καὶ πλάστῃ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Δόξα. Τὸ ἀκροτελεύτιον αὐτοῦ.

Ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα ἀνέθεντο, τῷ ποιητῇ καὶ πλάστῃ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Σὲ καὶ τεῖχος καὶ λιμένα ἔχομεν, καὶ πρέσβιν εὐπρόσδεκτον, πρὸς ὃν ἔτεκες Θεόν, Θεοτόκε ἀνύμφευτε, τῶν πιστῶν ἡ σωτηρία.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Εἶτα ἡ συνήθης στιχολογία, εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου. Ἐν δὲ ταῖς συναπταῖς πάσαις τῆς στιχολογίας καὶ τοῦ κανόνος, μνημονεύονται πάντες οἱ προαπελθόντες πατέρες καὶ ἀδελφοὶ ἡμῶν.]

Εἰς τὴν α' Στιχολογίαν λέγομεν
Καθίσματα Μαρτυρικὰ τοῦ Ἰησοῦ.

Ἰηχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Ὡς καλοὶ στρατιῶται ὁμοφρόνως πιστεύσαντες, τὰς ἀπειλὰς τῶν τυράννων μὴ πτοούμενοι Ἅγιοι, προσήλθετε προθύμως τῷ Χριστῷ, ἀράμενοι τὸν τίμιον Σταυρόν· καὶ τελέσαντες τὸν δρόμον, ἐξ οὐρανοῦ τὴν νίκην ἐδέξασθε. Δόξα τῷ ἐνισχύσαντι ὑμᾶς· δόξα τῷ στεφανώσαντι δόξα τῷ ἐνεργοῦντι δι' ὑμῶν πᾶσιν ἰάματα.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Τὰς ἀλγηδόνας τῶν ἁγίων, ἃς ὑπὲρ σοῦ ἔπαθον, δυσωπήθητι Κύριε, καὶ πάσας ἡμῶν τὰς ὀδύνας ἴασαι, Φιλάνθρωπε δεόμεθα.

Στίχ. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος, πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς.

Τοὺς Μάρτυρας Χριστοῦ, ἱκετεύσωμεν πάντες· αὐτοὶ γὰρ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν αἰτοῦνται καὶ πάντες προσέλθωμεν, πρὸς αὐτοὺς μετὰ πίστεως· οὗτοι βρῶσιν, τῶν ἰαμάτων τὴν χά-

ριν· οὔτοι φάλαγγας, ἀποσοβοῦσι δαιμόνων,
ὡς φύλακες τῆς Πίστεως.

Δόξα. **Νεκρώσιμον. Ὅμοιον.**

Ὁ σάρκα δι' ἡμᾶς ἐκ Παρθένου ἀτρέπτως,
φορέσας ἐκ Μητρός, ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρό-
νων, καὶ γινώσκων ὡς Κύριος, τὸ καθ' ἡμᾶς
εὐλόισθον, ἄνες, οἴκτειρον, τοὺς μεταστάν-
τας τοῦ βίου· σοὶ γὰρ Δέσποτα, ψυχὰς ἀνέ-
θεντο πίστει, τῷ μόνῳ Θεῷ ἡμῶν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον. Αὐτόμελον.**

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι, Παρθένε τὸ
Χαῖρε, σὺν τῇ φωνῇ ἐσαρκουῦτο, ὁ τῶν ὅλων
Δεσπότης, ἐν σοὶ τῇ ἀγία κιβωτῷ, ὡς ἔφη ὁ δί-
καιος Δαυῖδ. Ἐδείχθης Πλατυτέρα τῶν Οὐρα-
νῶν, βαστάσασα τὸν Κτίστην σου· δόξα τῷ ἐ-
νοικήσαντι ἐν σοὶ· δόξα τῷ προελθόντι ἐκ
σοῦ· δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς, διὰ τοῦ
τόκου σου.

[Εἶτα τὸν Ἄμωμον, εἰς στάσεις β', καὶ μνημο-
νεύει ὁ Ἱερεὺς μετὰ τὴν α' στάσιν· εἰς δὲ τὴν
συμπλήρωσιν τῆς β' τὰ Νεκρώσιμα Εὐλογη-
τάρια. Εἶτα Συναπτή, καὶ μνημονεύει πάλιν.
Μετὰ δὲ τὴν Ἐκφώνησιν.]

ΝΕΚΡΩΣΙΜΑ ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ

Ἦχος πλ. α'.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε·
δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν ἁγίων ὁ χορὸς * εὗρε πηγὴν τῆς ζωῆς *
καὶ θύραν παραδείσου· * εὗρω κἀγὼ * τὴν ὁ-
δὸν διὰ τῆς μετανοίας· * τὸ ἀπολωλὸς * πρό-
βατον ἐγὼ εἰμι· * ἀνακάλεσαί με, * Σωτήρ, καὶ
σῶσόν με.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε·
δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Οἱ τὸν ἀμνὸν * τοῦ Θεοῦ κηρύξαντες * καὶ
σφαγιασθέντες ὡσπερ ἄρνες * καὶ πρὸς ζωὴν
* τὴν ἀγήρω, ἅγιοι, * καὶ αἰδίων μετατεθέντες,
* τοῦτον ἐκτενῶς, * μάρτυρες, αἰτήσασθε * ὁ-
φλημάτων λύσιν ἡμῖν δωρησασθαι.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε·
δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Οἱ τὴν ὁδὸν * τὴν στενὴν βαδίσαντες * τε-
θλιμμένην πάντες οἱ ἐν βίῳ· * οἱ τὸν Σταυρὸν
* ὡς ζυγὸν ἀράμενοι * καὶ ἐμοὶ ἀκολουθήσαν-
τες ἐν πίστει, * δεῦτε ἀπολαύετε * ἃ ἠτοίμασα
ὑμῖν βραβεῖα * καὶ στέφη τὰ οὐράνια.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε·
δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εἰκὼν εἰμι * τῆς ἀρρήτου δόξης σου, * εἰ καὶ
στίγματα φέρω πταισμάτων· * οἰκτείρησον *
τὸ σὸν πλάσμα, Δέσποτα, * καὶ καθάρισον σὴ
εὐσπλαγχνία * καὶ τὴν ποθεινὴν πατρίδα πα-
ράσχου μοι, * παραδείσου πάλιν ποιῶν πολί-
την με.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε·
δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Ὁ παλάμη * ἐκ μὴ ὄντων πλάσας με * καὶ εἰ-
κόνι σου θεία τιμήσας, * παραβάσει * ἐντολῆς
δὲ πάλιν με * ἐπιστρέψας εἰς γῆν, ἐξ ἧς ἐλή-
φθην, * εἰς τὸ καθ' ὁμοίωσιν ἐπανάγαγε * τὸ
ἀρχαῖον κάλλος ἀναμορφώσασθαι.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε·
δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Ἀνάπαυσον, * ὁ Θεός, τοὺς δούλους σου * καὶ
κατάταξον αὐτοὺς ἐν παραδείσῳ, * ὅπου χο-
ροὶ * τῶν ἁγίων, Κύριε, * καὶ οἱ δίκαιοι ἐκλάμ-
ψουσιν ὡς φωστῆρες· * τοὺς κεκοιμημένους
δούλους σου ἀνάπαυσον, * παρορῶν αὐτῶν
πάντα τὰ ἐγκλήματα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ
καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Τὸ τριλαμπές * τῆς μιᾶς Θεότητος * εὐσεβῶς
ὑμνήσωμεν βοῶντες· * Ἅγιος εἶ, * ὁ Πατὴρ ὁ
ἄναρχος, * ὁ συνάναρχος Υἱὸς καὶ τὸ θεῖον
Πνεῦμα· * φώτισον ἡμᾶς * πίστει σοι λατρεύ-
οντας * καὶ τοῦ αἰωνίου πυρὸς ἐξάρπασον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Χαῖρε σεμνή, * ἡ Θεὸν σαρκὶ τεκοῦσα * εἰς
πάντων σωτηρίαν, * δι' ἧς γένος τῶν ἀνθρώ-
πων * εὗρατο τὴν σωτηρίαν· * διὰ σοῦ εὗροι-

μεν παράδεισον, * Θεοτόκε ἀγνή εὐλογημένη.

Ἀλληλούϊα, ἀλληλουΐα, ἀλληλουΐα.
Δόξα σοι, ὁ Θεός (ἐκ γ'), καὶ ἀνάπαυσον
τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Εἶτα ὁ ἱερεὺς ἱστάμενος πρὸ τῆς εἰκόνας τοῦ δεσπότη Χριστοῦ, κάτωθι τῆς ὁποίας εὐρίσκονται τὰ ὑπὲρ τῶν ἀποικομένων κόλλυβα, ἐκφωνεῖ τὸ μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων ὡς ἑξῆς:

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ')

Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ αἰωνίου μνήμης καὶ μακαρίας ἀναπαύσεως πάντων τῶν ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων, μοναχῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν, [καὶ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ...] ἐκ τῶν ἀπ' ἀρχῆς καὶ μέχρι τῶν ἐσχάτων, καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ', χύμα)

Ὅπως Κύριος ὁ Θεός τάξῃ τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἔνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ', χύμα)

Τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν καὶ ἄφεςιν τῶν αὐτῶν ἀμαρτιῶν παρὰ Χριστῶ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν αἰτησώμεθα.

Ὁ χορός· Παράσχου, Κύριε.

Ὁ ἱερεύς· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον. (ἄπαξ)

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν·

Ὁ Θεός τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός, ὁ

τὸν θάνατον καταργήσας καὶ τὸν διάβολον καταπατήσας καὶ ζωὴν τῷ κόσμῳ σου δωρησάμενος, αὐτός, Κύριε, ἀνάπαυσον καὶ τὰς ψυχὰς τῶν κεκοιμημένων δούλων σου, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, μοναχῶν καὶ πάντων τῶν ἀπὸ περάτων ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν ἐν τόπῳ χλοερῶ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἔνθα ἀπέδρα ὀδύνη, λύπη καὶ στεναγμός· πᾶν ἀμάρτημα τὸ παρ' αὐτῶνπραχθέν, ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ ἢ διανοίᾳ, ὡς ἀγαθός καὶ φιλόανθρωπος Θεός συγχώρησον, ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος ὃς ζήσεται καὶ οὐχ ἀμαρτήσει· σὺ γὰρ μόνος ἐκτὸς ἀμαρτίας· ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ὁ λόγος σου ἀλήθεια· ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάπαυσις πάντων τῶν κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Μετὰ δὲ τὴν Ἐκφώνησιν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. α'.

Ἀνάπαυσον Σωτὴρ ἡμῶν, μετὰ Δικαίων τοὺς δούλους σου, καὶ τούτους κατασκήνωσον ἐν ταῖς αὐλαῖς σου, καθὼς γέγραπται, παρορῶν ὡς ἀγαθός τὰ πλημμέληματα αὐτῶν, τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ καὶ γνώσει, Φιλάνθρωπε.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας τῷ κόσμῳ Χριστέ ὁ Θεός, υἱοὺς φωτὸς δι' αὐτῆς ἀναδείξας, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης
τὸν ν' ψαλμόν, χύμα·

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου
καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁ-
μαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν
σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λό-
γοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁ-
μαρτίαις ἐκίσθησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ
τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι
πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀ-
γαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁ-
μαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξά-
λειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ
πνεῦμα εὐθές ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις
μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου,
καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης
ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου
σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς
ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σω-
τηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν
δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα
μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἂν· ὀλοκαυ-
τώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρ-
δίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ
Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σι-
ῶν, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφο-
ρὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μό-
σχους.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

[Τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς, μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς
στ', καὶ] ὁ παρὼν τοῦ τριωδίου εἰς η', οὗ ἡ Ἀ-
κροστιχὶς ἐν τοῖς Τριαδικοῖς καὶ Θεοτοκίαις
Τροπαρίαις· Τοῦ ἀναξίου Θεοδώρου.

Ωιδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ εἰρμός.

Ἄισμα ἀναπέμψωμεν λαοί, τῷ θαυμαστῷ Θε-
ῷ ἡμῶν, τῷ ἀπαλλάξαντι τὸν Ἰσραὴλ ἐκ δου-
λείας, ῥῆθην ἐπινίκιον ἄδοντες καὶ βοῶντες·
Ἄισωμέν σοι, τῷ μόνῳ Δεσπότη.

Τροπάρια.

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου,
Κύριε.

Πάντες δυσωπήσωμεν Χριστόν, τελοῦντες
μνήμην σήμερον, τῶν ἀπ' αἰῶνος νεκρῶν, ἵ-
να τοῦ αἰωνίου πυρὸς αὐτοὺς ῥύσηται, πίστει
κεκοιμημένους, καὶ ἐλπίδι ζωῆς αἰωνίου.

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν
καὶ γενεάν.

Βάθει τῶν κριμάτων σου Χριστέ, πανσόφως
σὺ προώρισας, ἐκάστου τέλος ζωῆς, τὸν ὄρον
καὶ τὸν τρόπον· διὸ οὓς ἐκάλυψε τάφος, ἐν
πάσῃ χώρᾳ, ἐν τῇ κρίσει, σῶσον Πανουκτίρ-
μον.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀλίσθη-
σονται, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν κληρονομήσει
τὴν γῆν.

Ὅρους τῆς ζωῆς ἡμῶν ὁ δούς· διὸ τοὺς ἀφυ-
πνώσαντας ἐκ τῆς τοῦ βίου νυκτός, ἡμέρας ἀ-
νεσπέρου, υἱοὺς δεῖξον, Κύριε, Ἱερεῖς ὀρθοδό-
ξους, Βασιλεῖς τε, καὶ πάντα λαόν σου.

Στίχ. Ἀνάπαυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δού-
λων σου.

Οὓς περ κατεκάλυψεν ὑγρὰ, καὶ πόλεμος ἐ-
θέρισε, σεισμὸς δὲ οὓς συνέσχε, καὶ ἔκτειναν

φονῶντες, καὶ πῦρ οὐς ἐτέφρωσε, τῶν πιστῶν Ἐλεῆμον, ἐν μερίδι, τάξον τῶν Δικαίων.

Στίχ. Ἀνάπαυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Πάντα παρορῶν τὰ τῆς σαρκός, ὀφλήματα Σωτῆρ ἡμῶν ἐν πάσῃ ἡλικίᾳ, παντὸς γένους ἀνθρώπων, πρὸ τοῦ κριτηρίου σου, στήσον ἀκατακρίτους, σοὶ τῷ Κτίστη, ἀπολογουμένους.

Δόξα.

Τρία μιᾶς φύσεως ὑμῶν, πρόσωπα ἀθυπόστατα, ἀγέννητον Πατέρα, Υἱὸν τὸν γεννηθέντα, καὶ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἀναρχον βασιλείαν, ἐξουσίαν, Θεότητα μίαν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὅντως σὺ ἐφάνης οὐρανός, ἐπὶ τῆς γῆς μειζότερος, τοῦ ἀνωτάτου πόλου, ἀνύμφευτε Παρθένε· ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν, Ἥλιος ἐν τῷ κόσμῳ, ὁ δεσπότης, τῆς δικαιοσύνης.

Ωιδὴ β΄. Ὁ εἰρμός.

Ἴδετε, ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἰμι ὁ Θεὸς ὑμῶν, ὁ πρὸ τῶν αἰώνων γεννηθεὶς ἐκ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐκ τῆς Παρθένου ἐπ' ἐσχάτων, πλὴν ἀνδρὸς κληθεὶς, καὶ λύσας τὴν ἀμαρτίαν, τοῦ προπάτορος Ἀδάμ, ὡς φιλάνθρωπος. (δίς)

Τροπάρια.

Στίχ. Μακάριοι οὐς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

Ἴδετε, ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἰμι ὁ Θεὸς ὑμῶν, ὁ δικαία κρίσει, πήξας ὄρους τῆς ζωῆς, ὁ εἰς ἀφθαρσίαν, ἐκ φθορᾶς προσλαβόμενος, πάντας τοὺς κοιμηθέντας, ἐπ' ἐλπίδι αἰωνίου ἀναστάσεως.

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Ὁ ἐκ τῶν τεσσάρων, περάτων Κύριε, προσλαβόμενος, τοὺς πιστῶς θανέντας, ἐν θαλάσῃ, ἢ ἐν γῆ, ἢ ἐν ποταμοῖς, πηγαῖς ἢ λίμναις, ἢ φρέασι, βορᾶ, θηρσὶ γενομένου, πετεινοῖς καὶ ἔρπετοῖς, πάντας ἀνάπαυσον.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀυλισθήσονται, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν κληρονομήσει τὴν γῆν.

Σοῦ ἐν τῇ παλάμῃ, τὰ πάντα Κύριε προδιέκρινας, τοὺς διαλυθέντας, εἰς στοιχείων τετρακτύν, ἐν τῇ παρουσίᾳ σου, συμπήξας ἀναστησον, πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ καὶ γνώσει, συγχωρῶν αὐτοῖς ὀφλήματα.

Στίχ. Ἀνάπαυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Ὡ τῆς φοβερᾶς σου, δευτέρας Κύριε ἐπελεύσεως! ὅτι ὡς ἐν εἶδει ἀστραπῆς, ἐπὶ τῆς γῆς ἡκων ἀναστήσεις, πᾶν τὸ πλάσμα σου κρίνεσθαι· τοὺς πίστει σοι, τότε βίωσαντας, ὑπαντῶντάς σοι, συνεῖναι καταξίωσον.

Δόξα.

Ὑπερτελεστάτη Μονάς, ὑπέρθεε, Τρισυπόστατε, ἀγέννητε Πάτερ, καὶ Υἱὲ μονογενές, Πνεῦμα ἐκ Πατρὸς ἐκπορευθέν, δι' Υἱοῦ δὲ φανέν, οὐσία μία καὶ φύσις, κυριότης βασιλεία, σῶσον πάντας ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἀόρητον τὸ θαῦμα, τῆς σῆς κηρύσεως Μητροπάρθενε· πῶς γὰρ καὶ λοχεύεις, καὶ ἀγνεύεις ἐν ταυτῷ; πῶς παιδοτοκεῖς, καὶ ἀγνοεῖς πείραν ὄλωσ ἀνδρός; ὡς οἶδεν ὁ ὑπὲρ φύσιν ἐκ σοῦ καινοπρεπῶς, Λόγος Θεοῦ γεννηθεὶς.

Ωιδὴ γ΄. Ὁ εἰρμός.

Ὁ στερεώσας ἐν τῇ χειρὶ σου, Λόγε Θεοῦ τοὺς οὐρανοὺς ἐν τῷ φωτισμῷ, τῆς σῆς ἀληθοῦς ἐπιγνώσεως, στερέωσον καὶ ἡμῶν, τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων τὰς καρδίας.

Τροπάρια.

Στίχ. Μακάριοι οὐς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

Τοὺς διανύσαντας τὸν τοῦ βίου, δρόμον ἐν δόξῃ εὐσεβεῖ, τῆς δικαιοσύνης ἀναδύσασθαι στέφανον, ἀξίωσον ὁ Θεός, τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν ἀπολαῦσαι.

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Τοὺς αἰφνιδίως ἀναρπασθέντας, καταφλεχθέντας ἀστραπαῖς, καὶ ἐναποψύξαντας ἐκ κρούου, καὶ πάσης πληγῆς, ἀνάπαυσον ὁ Θεός, ὅτε τὰ πάντα ἐν πυρὶ δοκιμάσης.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀυλισθήσονται, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν κληρονομήσει τὴν γῆν.

Τὴν ἀειτάραχον τοὺς τοῦ βίου, θάλασσαν πλεύσαντας Χριστέ, ἐν τῷ τῆς ἀφθάρτου σου, ζωῆς καταξίωσον, λιμένι καταδραμεῖν, τοὺς ὀρθοδόξω ζωῇ κυβερνηθέντας.

Στίχ. Ανάπαυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Οὓς πᾶσα φύσις τῶν ἐναλίω, καὶ πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ, ἔλαβε κατάβρωμα Χριστέ, τοῖς σοῖς κρίμασιν, ἀνάστησον ὁ Θεός, ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ μετὰ δόξης.

Δόξα.

Νοητικῶς τὴν θεῖαν Μονάδα, ὡς τρία Πρόσωπα ἀπλῶς, ἅμα τῷ τεμεῖν ἐπισυνάπτω τὰ ἄτομα· ὡς τάχος γὰρ ἀστραπῆς τρισσολαμποῦσα, ὁρᾶται εἰς Ἐνάδα.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἀκατανόητόν σου τὸ θαῦμα· πλὴν γὰρ ἀνδρὸς κυφορεῖς, καὶ τὴν παρθενίαν σου Ἀγνή φρουρεῖς τίκτουσα· διὸ Ἀγγέλων πληθὺς, καὶ βροτῶν γένος, ὑμνεῖ σε εἰς αἰῶνας.

Καὶ πάλιν ὁ εἰρμός.

Ὁ στερεώσας ἐν τῇ χειρὶ σου, Λόγε Θεοῦ τοὺς οὐρανοὺς ἐν τῷ φωτισμῷ, τῆς σῆς ἀληθοῦς ἐπιγνώσεως, στερέωσον καὶ ἡμῶν, τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων τὰς καρδίας.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Καθίσματα.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ὁ δι' ἡμᾶς ὑπομείνας Σταυρὸν καὶ θάνατον, καὶ νεκρώσας τὸν Ἄιδη, καὶ συνεγεύρας νε-

κρούς, τοὺς μεταστάντας ἐξ ἡμῶν, Σῶτερ ἀνάπαυσον, ὡς φιλόανθρωπος Θεός, καὶ τῇ φρικτῇ καὶ φοβερᾷ, ἐλεύσει σου Ζωοδότῃ, ὡς ἔχων πληθὸς ἐλέους, τῆς Βασιλείας σου ἀξίωσον.

Δόξα. **Τὸ αὐτό.** Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τὴν ταχεῖάν σου σκέπη, καὶ τὴν βοήθειαν, καὶ τὸ ἔλεος δεῖξον, ἐπὶ τοὺς δούλους σου, καὶ τὰ κύματα Ἀγνή καταπράυνον, τῶν ματαίων λογισμῶν, καὶ τὴν πεσοῦσάν μου ψυχὴν, ἀνάστησον Θεοτόκε· οἶδα γὰρ οἶδα Παρθένε, ὅτι ἰσχύεις ὅσα καὶ βούλεσαι.

Εἶτα αἱ δ', ε' καὶ ζ' ᾠδαὶ τοῦ κανόνος.

ᾠδὴ δ'. Ὁ εἰρμός.

Ἐξ ὄρους κατασκίου, Λόγε ὁ Προφήτης, τῆς μόνης Θεοτόκου, μέλλοντος σαρκουῖσθαι, θεοπτικῶς κατενόει, καὶ τῷ φόβῳ, ἐδοξολόγει σου τὴν δύναμιν. **(δίς)**

Τροπάρια.

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

Πατέρων προπατόρων, πάππων καὶ προπάππων, ἐκ τῶν ἀπ' ἀρχῆς, καὶ μέχρι τῶν ἐσχάτων, ἐν εὐνομίᾳ θανέντων, καὶ εὐπιστία, πάντων μνημόνευσον Σωτῆρ ἡμῶν.

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεάν καὶ γενεάν.

Ἐν ὄρει, ἐν ὁδῷ, ἐν τάφοις, ἐν ἐρήμοις, τὸν βίον καταλῦσαι, φθάσαντας ἐν πίστει, μοναδικούς τε, μιγάδας, νέους, πρεσβύτας, μετὰ Ἀγίων Χριστὲ σκῆνωσον.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀυλισθήσονται, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν κληρονομήσει τὴν γῆν.

Ἐκ λύπης καὶ χαρᾶς, ἐλθούσης παρ' ἐλπίδα, τοὺς πίστει παρευθὺς, ἀλλάξαντας τὸν βίον, εὐημερία παθόντας, ἢ δυσπραγία, πάντας ἀνάπαυσον Σωτῆρ ἡμῶν.

Στίχ. Ανάπαυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Οὓς ἀνεΐλε ψύξ, καὶ ἵππος συναρπάσας, χάλαιζα, χιών, καὶ ὄμβρος πλεονάσας, οὓς δὲ ἀπέπνιξε πλίνθος, ἢ χούς συνέσχε, Χριστὲ Σωτῆρ ἡμῶν ἀνάπαυσον.

Δόξα.

Ξένον ὅτι ἐν καὶ τρία ἢ Θεότης, ὅλη καθ' ἐνός, προσώπου ἀμερίστως· Πατὴρ γὰρ Υἱός, καὶ ἅγιον Πνεῦμα ἐστί, τὰ προσκυνούμενα, ὡς εἰς δὲ Θεός.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἰθυον ἡμᾶς, εὐχαῖς σου κυβερνῶσα, κλυδωνιζομένους, σάλῳ ἀμαρτίας, εἰς σωτηρίους λιμένας Κυριοτόκε, ἐκλυτρουμένη ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ωιδῆ ε΄. Ὁ εἰρμός.

Ὁρθρίζει τὸ πνεῦμά μου, πρὸς σὲ ὁ Θεός, διότι φῶς τὰ προστάγματα, τῆς παρουσίας σου ἐν αὐτοῖς οὖν καταύγασον, τὸν νοῦν ἡμῶν Δέσποτα, καὶ ὀδήγησον, ἐν τρίβῳ ζωῆς. (δίς)

Τροπάρια.

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

Ἐκάστου μνημόσυνα, τῶν θανόντων εὐσεβῶς, ἐκ τοῦ αἰῶνος Κύριε, ποιούμενοι σήμερον, ἐκτενῶς σοι βοῶμεν· Πάντας ἀνάπαυσον, μετὰ τῶν Ἁγίων σου.

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεάν καὶ γενεάν.

Ἐκ πάσης οὓς ἔλαβες, γενεᾶς καὶ γενεᾶς, ἐν βασιλεῦσιν, ἐν ἄρχουσιν ἢ ἐν μονάζουσιν, ὀρθοδόξως Οἰκτίρμον, τῆς αἰωνίου λύτρωσαι κολάσεως.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀυλισθήσονται, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν κληρονομήσει τὴν γῆν.

Ἀπάντων ὧν ἔπλασας, τὰ συμφέροντα εἰδώς, οὓς παρεχώρησας Κύριε, ἀθρόοις συμπτώμασι, παρ' ἐλπίδα τεθῆναι, ῥῦσαι κολάσεως πάσης ὁ Θεός ἡμῶν.

Στίχ. Ἀνάπαυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Πυρὸς ἀεὶ φλέγοντος, καὶ ἐκ σκότους ἀφεγγουῦς, βρυγμοῦ ὀδόντων, καὶ σκώληκος, ἀλήκτως κολάζοντος, καὶ πάσης τιμωρίας, ῥῦσαι Σωτῆρ ἡμῶν, πάντας τοὺς θανέντας πιστῶς.

Δόξα.

Ὁμόθρονε, ἄναρχε, τρισυπόστατε Μονάς, ἢ διαιρέσει τὴν ἔνωσιν, καὶ ἔμπαλιν ἔχουσα, τοῖς προσώποις τὴν φύσιν, εἰς ἐν ἡμᾶς σύναψον, θέλημα τῶν σῶν ἐντολῶν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἰπὲρ τὰ πυρίμορφα, Σεραφίμ ὠφθης, Ἄγνη τιμιωτέρα κηῆσασα, τὸν τούτοις ἀπρόσιτον, Ἰησοῦν τὸν Σωτῆρα, σαρκῶσει θεώσαντα, τῶν γηγενῶν τὸ φύραμα.

Ωιδῆ στ΄. Ὁ εἰρμός.

Συνεχόμενον δέξαι με Φιλάνθρωπε, ἐκ παισμάτων πολλῶν, προσπίπτοντα τοῖς οἰκτιρμοῖς σου, ὡς τὸν Προφήτην Κύριε, καὶ σῶσόν με.

Τροπάρια.

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

Τοῦ θανάτου ὁ λύσας, τὰς ὀδύνας παθῶν, ἀρχηγὲ τῆς ζωῆς, ὁ Θεός ἡμῶν, τοὺς ἐξ αἰῶνος κεκοιμημένους, δούλους σου ἀνάπαυσον.

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεάν καὶ γενεάν.

Τοῖς ἀρρήτοις κρίμασιν, οὓς ἔκτειναν, φαρμακοποσίαι, δηλητήρια, ὀστώδεις πνίξεις, μετὰ Ἁγίων, Κύριε ἀνάπαυσον.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀυλισθήσονται, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν κληρονομήσει τὴν γῆν.

Ὅταν κρίνης τὰ σύμπαντα, ἐστῶτα γυμνά, τετραχηλισμένα πρὸ προσώπου σου, τότε Οἰκτίρμον, φεῖσαι τῶν λατρευσάντων σοι πιστῶς ὁ Θεός.

Στίχ. Ἀνάπαυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Τῇ ἐσχάτῃ οὖν σάλπιγγι, σαλπίζοντος, τοῦ σοῦ Ἀρχαγγέλου, εἰς ἀνάστασιν ζωῆς ἀπάν-

των, τότε Χριστέ τούς δούλους σου ανάπαυσον.

Στίχ. Ανάπαυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Ἐξ αἰῶνος οὐς ἔλαβες, πιστοὺς ὁ Θεός, γένος ἅπαν, βροτῶν καταξίωσον, εἰς τοὺς αἰῶνας, μετὰ τῶν θεραπόντων σου δοξάζειν σε.

Δόξα.

Θεαρχία τρισάγιε, ὁμόθρονε, ὁ Πατὴρ ὁ Υἱός, σὺν τῷ Πνεύματι, σὺ εἶ Θεός μου, ὁ παντοκρατορία σου συνέχων τὸ πᾶν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἐκ τῆς ρίζης ἀνέτειλε, σοῦ ἄνθος ζωῆς Ἰησοῦσαι προπάτορ, ἀνασκίρτησον, ὁ σώζων κόσμον ἐκ τῆς ἀγνῆς Νεάνιδος, Χριστὸς ὁ Θεός.

Καὶ πάλιν ὁ εἰρμός.

Συνεχόμενον δέξαι με Φιλάνθρωπε, ἐκ πταισμάτων πολλῶν, προσπίπτοντα τοῖς οἰκτιρμοῖς σου, ὡς τὸν Προφήτην Κύριε, καὶ σῶσόν με.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

KONTAKION, OIKOS, SYNAXARION

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'.

Μετὰ τῶν Ἁγίων ἀνάπαυσον Χριστέ, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, ἔνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεΰτητος.

Ὁ Οἶκος.

Αὐτὸς μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος, ὁ ποιήσας καὶ πλάσας τὸν ἄνθρωπον· οἱ βροτοὶ οὖν ἐκ γῆς διεπλάσθημεν, καὶ εἰς γῆν τὴν αὐτὴν πορευσόμεθα, καθὼς ἐκέλευσας ὁ πλάσας με, καὶ εἰπὼν μοι· Ὅτι γῆ εἶ, καὶ εἰς γῆν ἀπελεύσῃ· ὅπου πάντες βροτοὶ πορευσόμεθα, ἐπιτάφιον θρῆνον ποιῶντες ὠδὴν τό, Ἀλληλούϊα.

Συναξάριον, ἐκ τοῦ Μηναίου.

Τῇ ΙΗ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Λέοντος, Πάπα Ῥώμης.

Στίχ. Ψυχὴν ὁ θεῖος ἐξερεύγεται Λέων,
Καὶ δαιμόνων φάλαγξιν ἐμβάλλει φόβον.

Ογδοάτη δεκάτη τε Λέων ἠερέυξατο θυμόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Λέοντος καὶ Παρηγορίου, ἀθλησάντων ἐν Πατάρσι τῆς Λυκίας.

Στίχ. Παρηγόριος σάρκα δούς εἰς αἰκίας,
Ἔχει παρηγόρημα τὰ στέφη μέγα.

Ἐλκων ἄνωθεν ἰσχὺν ἐκ Θεοῦ Λέων,
Ἐλξεις βιαίας ὡς λέων ἐκαρτέρει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀγαπητοῦ, Ἐπισκόπου Σινάου, τοῦ ὁμολογητοῦ καὶ θαυματουργοῦ.

Στίχ. Ὅν ἠγάπησας, Ἀγαπητέ, Δεσπότην,
Οὗτος καλεῖ σε πρὸς τόπους, οὐς ἠγάπας.

Εἶτα τὸ παρόν, ἐκ τοῦ Τριωδίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος κοιμηθέντων εὐσεβῶς, ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου, οἱ θεϊότατοι Πατέρες ἐθέσπισαν.

Στίχ. Ἀμνημόνησον πταισμάτων νεκροῖς, Λόγε,
Τὰ χρηστὰ νεκρὰ σπλάγχνα σου μὴ δεικνύων.

Τὰς τῶν προαναπαυσασμένων ψυχὰς κατάταξον, Δέσποτα Χριστέ, ἐν ταῖς τῶν Δικαίων σου σκηναῖς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς μόνος ἀθάνατος. Ἀμήν.

Εἶτα αἱ ζ' καὶ η' ὠδαὶ τοῦ κανόνος.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ εἰρμός.

Ὁ ἐν ἀρχῇ, τὴν γῆν θεμελιώσας, καὶ οὐρανούς τῷ λόγῳ στερεώσας, εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τροπάρια.

Στίχ. Μακάριοι οὐς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

Τῶν εὐσεβῶς, ἐξ αἰῶνος θανέντων, μνημόσυνα ἐκτελοῦντες βοῶμεν· Εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Τῶν εὐσεβῶς, ἐξαπίνης θανέντων, καὶ ἐκβολῆς παντοδαπῆς ῥιφείσης, σιδήρου, ξύλου, παντοίου λίθου, ἀνάπαυσον ὁ Θεός, κεκοιμημένους πιστούς.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀυλισθήσονται, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν κληρονομήσει τὴν γῆν.

Ἐν τῇ φρικτῇ, ἐλεύσει σου Οἰκτίρμον, ἐκ δεξιῶν τῶν προβάτων σου στήσον, τοὺς ὀρθοδόξως σοὶ ἐν βίῳ λειτουργήσαντας Χριστέ, καὶ μεταστάντας πρὸς σέ.

Στίχ. Ἀνάπαυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Ἐν τῷ χορῷ, Χριστέ τῶν ἐκλεκτῶν σου, κατὰ ταξὸν τοὺς σοὺς δούλους βοᾶν σοι· Εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στίχ. Ἀνάπαυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Ὁ ἀπὸ γῆς, τὸν χοῦν δημιουργήσας, τὸ τῆς σαρκός, καὶ Πνεύματι ζωώσας, Σωτὴρ οἰκτίρμων, οὓς προσελάβου ἀνάπαυσον ὁ Θεός, ἐν τῇ ἀγήρῳ ζωῇ.

Δόξα.

Ὅια τρισίν, ἡλίοις ἢ Θεότης, μιᾷ φωτὸς συγκράσει ἀνυμνεῖσθω, Πατὴρ Υἱὸς τε, καὶ θεῖον Πνεῦμα, ἐν τῇ φύσει, ἀλλὰ τρία ὑποστάσει.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Δαυϊτικόν, μελωδοῦμέν σοι ᾄσμα, ὄρος Θεοῦ, σὲ καλοῦντες Παρθένε, ἐν ᾧ οἰκήσας σαρκὶ ὁ Λόγος, ἐθεούργησεν ἡμᾶς, πνευματικῶς ἐν αὐτῷ.

Ωιδὴ η΄. Ὁ εἰρμός.

Τὸν ἐν ὄρει, ἀγίῳ δοξασθέντα, καὶ ἐν βάτῳ, πυρὶ τὸ τῆς Αἰιπαρθένου, τῷ Μωϋσῇ μυστήριον γνωρίσαντα, Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. (δὶς)

Τροπάρια.

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

Ὁ ἐκτρίψας, πρῶην σκιὰν θανάτου, ἀνατείλας, ὡς Ἥλιος ἐκ τάφου, υἱοὺς τῆς ἀναστάσεως σου ποιήσον, Κύριε τῆς δόξης, πάντας τοὺς θανέντας, ἐν πίστει εἰς αἰῶνας.

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Τῶν ἀδῆλων, καὶ κρυφίων ὁ γνώστης, ὅταν μέλλῃς, ἐκκαλύπτειν τοῦ σκότους, τὰ ἔργα, καὶ βουλὰς τῶν καρδιῶν ἡμῶν, τότε μὴ συνάρῃς, λόγον μετὰ πάντων, τῶν πίστει κοιμηθέντων.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀυλισθήσονται, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν κληρονομήσει τὴν γῆν.

Ὅταν μέλλῃς, καθίσει ἐπὶ θρόνου, καὶ κελεύσης, εἰς κρίσιν παραστῆναι, τοὺς ἐξ ἐσχάτων γῆς διὰ τῆς σάλπιγγος, συναθροισμένους, τότε φεῖσαι πάντων, Χριστέ ὡς ἐλεήμων.

Στίχ. Ἀνάπαυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Τοὺς θανέντας, ἄφνω ἐκ συμπτωμάτων, ἐκ βοῆς τε σφοδρᾶς καὶ τάχους δρόμου, ῥαπίσματος, πυγμῆς τε καὶ λακτίσεως, Κύριε τῆς δόξης, πίστει κοιμηθέντας, ἄνες εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον· ὑμνοῦμεν καὶ ὑπερυψοῦμεν αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡς Μονάδα, τῇ οὐσίᾳ ὑμνῶ σε, ὡς Τριάδα, τοῖς προσώποις σε, σέβω, Πάτερ Υἱὲ καὶ Πνεῦμα τὸ πανάγιον· ἀναρχον τὸ κράτος, τῆς σῆς Βασιλείας, δοξάζω εἰς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Πείθρου ζῶντος, πηγὴ ἐσφραγισμένη, ἀνεδείχθης, Θεοτόκε Παρθένε· ἀνάνδρως γὰρ τὸν Κύριον γεννήσασα, τῆς ἀθανασίας, τοὺς πιστοὺς ποτίζεις, τὸ νᾶμα εἰς αἰῶνας.

Ὁ εἰρμός.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, * ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν ἐν ὄρει, ἀγίῳ δοξασθέντα, καὶ ἐν βάτῳ, πυρὶ τὸ τῆς Ἀειπαρθένου, τῷ Μωϋσῆ μυστήριον γνωρίσαντα, Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἡ ΩΙΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Ἦχος πλ. β΄.

Στίχ. α΄. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ * καὶ ἐνδοξοτέραν * ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. β΄. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ...

Στίχ. γ΄. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ...

Στίχ. δ΄. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοΐα καρδίας αὐτῶν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ...

Στίχ. ε΄. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς· πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ...

Στίχ. ς΄. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ...

Ωιδὴ θ΄. Ὁ εἰρμός.

Τὸν προδηλωθέντα ἐν ὄρει τῷ Νομοθέτῃ, ἐν πυρὶ καὶ βάτῳ, τόκον τὸν τῆς Ἀειπαρθένου, εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν σωτηρίαν, ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

Ἐνθα εὐφραينوμένων ἐστὶν ἡ κατοικία, τῶν Ἁγίων σου Κύριε, πάντας τοὺς ἀπ' αἰῶνος, κεκοιμημένους ἐν πίστει τε καὶ ἐλπίδι, ἀγαλλιασθῆναι καταξίωσον.

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Τοὺς θεομηνία, θανατικῶν ἐκτριβέντας, κεραιῶν παντοίων, ἐξ οὐρανοῦ ἐνεχθέντων, γῆς σχισθείσης, ἐπικλυσάσης θαλάσσης πάντας τοὺς πιστούς, Χριστὲ ἀνάπαυσον.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀυλισθήσονται, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν κληρονομήσει τὴν γῆν.

Πᾶσαν ἡλικίαν, πρεσβύτας καὶ νεανίσκους, νέους καὶ ἐφήβους, παῖδας, καὶ τὰ ἄωρα βρέφη, ἀρρένικὴν φύσιν τε καὶ θηλείαν, ἀνάπαυσον ὁ Θεός, οὓς προσελάβου πιστούς.

Στίχ. Ἀνάπαυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Τοὺς ἐξ ἰσβόλων δηγμάτων κεκοιμημένους, καταπόσεως ὄφρων, συμπατήσεως ἵππων καὶ ἐκ πνιγμοῦ, καὶ ἀγχόνης τοῦ πέλας, πίστει σοι λατρεύσαντας ἀνάπαυσον.

Στίχ. Ἀνάπαυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Ἐκαστον κατ' ὄνομα, τῶν ἐν πίστει θανέντων, ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ γενεῶν καὶ γενεᾶς, ἀκατακρίτως παρασταθῆναί σοι τότε, ἐν τῇ παρουσίᾳ σου ἀξίωσον.

Δόξα.

Ὁ εἷς ἐν Τριάδι Θεός, δόξα σοι ἀπαύστως· εἰ γὰρ καὶ Θεός ἕκαστον, ἀλλ' εἷς τῇ φύσει πέ-

λει, ὁ Πατὴρ ὁ Υἱὸς καὶ τὸ Πνεῦμα, τοῖς τρισο-
φάεσιν ἰδιώμασι.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὑπὲρ νοῦν ὁ τόκος σου· γεννᾶς γὰρ τὸν προ-
όντα, καὶ γαλουχεῖς ἀφράστως, τὸν τροφοδό-
την τοῦ κόσμου· ἀνακλίνεις τὸν τοῦ παντός
συνοχέα, Χριστὸν μόνον λυτρωτὴν ἡμῶν Πα-
νάμωμε.

Καὶ πάλιν ὁ εἰρμός.

Τὸν προδηλωθέντα ἐν ὄρει τῷ Νομοθέτῃ, ἐν
πυρὶ καὶ βάτῳ, τόκον τὸν τῆς Αἰιπαρθένου,
εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν σωτηρίαν, ὕμνοις ἀσι-
γήτοις μεγαλύνομεν.

Καὶ τὸ Μεγαλυνάριον τῆς Θεοτόκου.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς * μακαρίζειν σε τὴν
Θεοτόκον, * τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώ-
μητον * καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. * Τὴν τι-
μιωτέραν τῶν Χερουβὶμ * καὶ ἐνδοξοτέραν *
ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως *
Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον,
* σὲ μεγαλύνομεν.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἐξαποστειλάριον.

Ἦχος γ'. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ὁ καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων, ἐξουσιάζων ὡς
Θεός, ἀνάπαυσον τοὺς σοὺς δούλους, ἐν ταῖς
σκηναῖς τῶν ἐκλεκτῶν· εἰ γὰρ καὶ ἡμαρτον
Σῶτερ, ἀλλ' οὐκ ἀπέστησαν ἐκ σοῦ.

Ἐτερον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἀνάπαυσον τοὺς δούλους σου, ἐν χώρα ζών-
των Κύριε, ἔνθα ἀπέδρα ὀδύνη, λύπη ὁμοῦ
καὶ στεναγμός, ἴλαθι ὡς φιλόανθρωπος, ἄπερ
ἐν βίῳ ἡμαρτον· μόνος γὰρ ἀναμάρτητος, ὑ-
πάρχεις καὶ ἐλεήμων, νεκρῶν καὶ ζώντων Δε-
σπότης.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Μαρία Θεονύμφευτε, Χριστὸν ἀπαύστως πρέ-
σβευε, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν σῶν δούλων, σὺν θεη-
γόροις Προφήταις, καὶ τῶν Μαρτύρων δήμοις
τε, Ἱεραρχῶν Ὁσίων τε, καὶ πάντων τε τῶν
Δικαίων, συγκληρονόμους γενέσθαι, τῆς οὐ-
ρανῶν βασιλείας.

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος πλ. β'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν
Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς
ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰ-
νεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ
πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Ἡ Στιχολογία (Ψαλμοὶ ρμθ', ρμθ') καί:

Ἰστῶμεν Στίχους δ', καὶ ψάλλομεν
τὰ παρόντα Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Ὁ ἐν Ἐδέμ Παράδεισος.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτόν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐ-
τοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγα-
λωσύνης αὐτοῦ.

Δεῦτε πρὸ τέλους πάντες ἀδελφοί, τὸν χοῦν
ἡμῶν βλέποντες, καὶ τῆς φύσεως ἡμῶν τὸ ἀ-
σθενές, καὶ τὴν εὐτέλειαν ἡμῶν, καὶ τὸ τέλος
ὀψώμεθα, καὶ τὰ ὄργανα τοῦ σκεύους τῆς
σαρκός· καὶ ὅτι κόνις ὁ ἄνθρωπος, βρῶμα
σκωλήκων καὶ φθορά· ὅτι ξηρὰ τὰ ὀστᾶ ἡ-
μῶν, ὅλως μὴ ἔχοντα πνοήν· τοὺς τάφους κα-
τίδωμεν· ποῦ ἡ δόξα; ποῦ τὸ κάλλος τῆς μορ-
φῆς; ποῦ ἡ εὐλαλος γλῶσσα; ποῦ ἡ ὀφρὺς; ἢ
ποῦ ὁ ὀφθαλμός; πάντα κόνις καὶ σκιά· διὸ
φειῖσαι Σωτὴρ πάντων ἡμῶν.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτόν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖ-
τε αὐτόν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Τί ἀπατάται ἄνθρωπος αὐχῶν; τί μάτην τα-
ράττεται, ὁ πηλός, καὶ μετ' ὀλίγον ὁ αὐτός; τί
οὐ λογίζεται ὁ χοῦς, ὅτι κόνις τὸ φύραμα, καὶ
σαπρίας καὶ φθορᾶς ἀποβολή; Εἶ οὖν πηλός
ἐσμέν ἄνθρωποι, τί προστετήκαμεν τῇ γῆ;
καὶ εἰ Χριστοῦ ἐσμέν σύμφυτοι, τί οὐ προ-

στρέχομεν αὐτῶ, καὶ ὅλην ἀφέμενοι τὴν ἐπί-
κρηρον καὶ ῥέουσιν ζωὴν, τῇ ζωῇ τῇ ἀφθά-
ρῳ, ἀκολουθοῦντες; ἥτις ἐστὶν ὁ Χριστός, ὁ
φωτισμὸς τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ· αἰ-
νεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Ὁ τῇ χειρὶ σου πλάσας τὸν Ἀδὰμ, καὶ στήσας
μεθόριον, ἀφθαρσίας, καὶ θνητότητος Σωτήρ,
καὶ τῆς ἐν χάριτι ζωῆς, τῆς φθορᾶς ἀπαλλά-
ξας τε, πρὸς τὴν πρώτην μεταθέμενος ζωὴν·
αὐτὸς τοὺς δούλους σου Δέσποτα, οὓς προσε-
λάβου ἐξ ἡμῶν, μετὰ Δικαίων ἀνάπαυσον,
καὶ ἐν χορῶ τῶν ἐκλεκτῶν· καὶ τούτων τὰ ὀ-
νόματα, μεταγράψας ἐν βίβλῳ τῆς ζωῆς, ἐν
φωνῇ Ἀρχαγγέλου, ἐξαναστήσας σάλπιγγος
ἤχοι, καταξίωσον αὐτούς, τῆς οὐρανίου Βασι-
λείας σου.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰ-
νεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα
πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Χριστὸς ἀνέστη λύσας τῶν δεσμῶν, Ἀδὰμ τὸν
πρωτόπλαστον, καὶ τοῦ Ἄιδου καταλύσας τὴν
ισχύν· Θαρσεῖτε πάντες οἱ νεκροί· ἐνεκρώθη ὁ
θάνατος, ἐσκυλεύθη καὶ ὁ Ἄιδος σὺν αὐτῶ,
καὶ ὁ Χριστὸς ἐβασίλευσεν, ὁ σταυρωθεὶς καὶ
ἀναστάς· αὐτὸς ἡμῖν ἐχαρίσατο, τὴν ἀφθαρ-
σίαν τῆς σαρκός· αὐτὸς ἀνιστᾶ ἡμᾶς, καὶ δω-
ρεῖται τὴν ἀνάστασιν ἡμῖν, καὶ τῆς δόξης ἐ-
κείνης, μετ' εὐφροσύνης πάντας ἀξιοῖ, τοὺς
ἐν πίστει ἀκλινεῖ, πεπιστευκότας θεομῶς ἐπ'
αὐτῶ.

Δόξα. **Νεκρώσιμον. Ἦχος β'.**

Ὡς ἄνθος μαραίνεται, καὶ ὡς ὄναρ παρέρχε-
ται, καὶ διαλύεται πᾶς ἄνθρωπος· πάλιν δὲ ἡ-
χούσης τῆς σάλπιγγος, νεκροὶ ὡς ἐν συσσει-
σμῶ πάντες ἀναστήσονται, πρὸς τὴν σὴν ὑ-
πάντησιν Χριστέ ὁ Θεός. Τότε Δέσποτα, οὓς
μετέστησας ἐξ ἡμῶν, ἐν ταῖς τῶν Ἁγίων σου
κατάταξον σκηναῖς, τὰ πνεύματα Δέσποτα
τῶν σῶν δούλων ἀεὶ.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Χαῖρε Μαρία Θεοτόκε, ὁ ναὸς ὁ ἀκατάλυτος,
μᾶλλον δὲ ὁ ἅγιος, καθὼς βοᾷ ὁ Προφήτης·
Ἅγιος ὁ ναὸς σου, θαυμαστὸς ἐν δικαιοσύνῃ.

* * *

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης ἀναγινώσκει
χῦμα τὴν μικρὰν δοξολογίαν ὡς ἀκολουθῶς.

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ
τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῶ Πατρὶ καὶ τῶ Υἱ-
ῶ καὶ τῶ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῶ * καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, *
ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ἕμνουμέν σε, * εὐλογοῦμέν σε, * προσκυνου-
μέν σε, * δοξολογοῦμέν σε, * εὐχαριστοῦμέν
σοι * διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, * ἐπουράνιε Θεέ, * Πάτερ παν-
τοκράτορ * Κύριε Υἱὲ μονογενές, * Ἰησοῦ Χρι-
στέ, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, * ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, * ὁ Υἱὸς τοῦ
Πατρός, * ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου,
* ἐλέησον ἡμᾶς, * ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ
κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, * ὁ καθηήμενος
ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, * καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος ἅγιος, * σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, *
Ἰησοῦς Χριστός, * εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀ-
μήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε * καὶ αἰ-
νέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα * καὶ εἰς τὸν
αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, * καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν * ἐν γενεᾷ
καὶ γενεᾷ. * Ἐγὼ εἶπα * Κύριε, ἐλέησόν με *
ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, * ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον * δίδαξόν με τοῦ
ποιεῖν τὸ θέλημά σου, * ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς * ἐν τῶ φωτί σου ὀ-
ψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου * τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, * ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ * ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, * ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, * καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου * εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, * τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, * καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε * δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα * συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε * φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα * τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, * σοὶ πρέπει ὕμνος, * σοὶ δόξα πρέπει, * τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, * νῦν καὶ ἀεὶ * καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Ὁ ἱερεύς· Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινήν δέησιν... καὶ τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας, καὶ οἱ χοροὶ τὰς οἰκειάς ἀποκρίσεις· Κύριε, ἐλέησον. Παράσχου, Κύριε, κτλ.

ΤΑ ΑΠΟΣΤΙΧΑ

Εἰς τὸν Στίχον τὰ κατὰ τὸν τυχόντα Ἦχος τρία Στιχηρὰ Προσόμοια Νεκρώσιμα.

Ποίημα Θεοφάνους ὦν, καὶ τῶν εἰς τοὺς λοιποὺς ἤχους ἐν τοῖς ἄλλοις Σάββασι τοιούτων Προσομοίων ὁμοῦ, ἡ ἀκροστιχίς ἐστὶ· Σοὺς Χριστέ δούλους γράψον ἐν ζώντων βίβλῳ.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Σοῦ Σῶτερ δεόμεθα τῆς σῆς, γλυκείας μεθέξεως, τοὺς μεταστάντας ἀξίωσον, καὶ κατασκήνωσον, ἐν σκηναῖς δικαίων, ἐν μοναῖς Ἁγίων σου, καὶ ἐν ἐπουρανίοις σκηνώμασι, τῇ

εὐσπλαγχνίᾳ σου, παρορῶν τὰ πλημμελήματα, καὶ παρέχων αὐτοῖς τὴν ἀνάπαυσιν.

Στίχ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε· κατασκηνώσουσιν ἐν ταῖς αὐλαῖς σου.

Οὐδεὶς ἀναμάρτητος οὐδεὶς, τῶν ἀνθρώπων γέγονεν, εἰ μὴ σὺ μόνε Ἀθάνατε· διὸ τοὺς δούλους σου, ὡς Θεὸς οἰκτιρῶν, ἐν φωτὶ κατὰ τάξον, σὺν ταῖς χοροστασίαις Ἀγγέλων σου, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου, παρορῶν τὰ ἀνομήματα, καὶ παρέχων αὐτοῖς τὴν συγχώρησιν.

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Ὑπὲρ τὰ ὁρώμενα τὰ σά, Σῶτερ ἐπαγγέλματα, ἃ ὀφθαλμὸς οὐ τεθέαται, καὶ οὓς οὐκ ἤκουσε, καὶ ἐπὶ καρδίαν, οὐκ ἀνέβη πώποτε, ἀνθρώπου· τούτων τοίνυν δεόμεθα τυχεῖν εὐδόκησον, τοὺς πρὸς σέ μεταχωρήσαντας, καὶ παράσχου ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Δόξα. Τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος πλ. β'. Τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ἄλγος τῷ Ἀδὰμ ἐχρημάτισεν, ἢ τοῦ ξύλου ἀπόγευσις πάλαι ἐν Ἐδέμ, ὅτε ὄφις ἰὸν ἐξηρεύξατο· δι' αὐτοῦ γὰρ εἰσῆλθεν ὁ θάνατος, παγενῆ κατεσθίων τὸν ἄνθρωπον· ἀλλ' ἐλθὼν ὁ Δεσπότης, καθεῖλε τὸν δράκοντα, καὶ ἀνάστασιν ἡμῖν ἐδώρησατο· πρὸς αὐτὸν οὖν βοήσωμεν· Φεῖσαι Σωτῆρ, καὶ οὓς προσελάβου, μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν σου ἀνάπαυσον, ὡς φιλόανθρωπος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν σοφίᾳ τὰ πάντα δημιουργῶν, καὶ πληρῶν. Προφήτας ἐξαπέστειλας Χριστέ, προφητεῦσαί σου τὴν παρουσίαν, καὶ Ἀποστόλους, κηρῦξαί σου τὰ μεγαλεῖα· καὶ οἱ μὲν προεφήτευσαν τὴν ἔλευσίν σου· οἱ δὲ τῷ Βαπτίσματι ἐφώτισαν τὰ ἔθνη· Μάρτυρες δὲ παθόντες, ἔτυχον ὧν περ ἐπόθουν· καὶ πρεσβεύει σοι ὁ χορὸς τῶν ἀμφοτέρων, σὺν τῇ Τεκούσῃ σε· Ἀνάπαυσον ὁ Θεός, ψυχὰς ἃς προσελάβου· καὶ ἡμᾶς καταξίωσον τῆς Βασι-

λείας σου, ὁ Σταυρὸν ὑπομείνας, δι' ἐμὲ τὸν
κατάκριτον, ὁ λυτρωτῆς μου, καὶ Θεός.

Εἶτα ὁ προεστῶς ἢ ὁ ἱερεὺς·

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ
ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε, τοῦ ἀναγ-
γέλλειν τὸ πρωῖ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθει-
άν σου κατὰ νύκτα. (Ψαλμ. Cα' 2-3)

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον κτλ.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ὁ χορός· Ἀμήν.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Καὶ ψάλλονται τὰ ἀπολυτικά. Ἦχος πλ. δ'.

Ὁ βάθει σοφίας φιλανθρώπως πάντα οἰκονο-
μῶν, καὶ τὸ συμφέρον πᾶσιν ἀπονέμων, μόνε
Δημιουργέ, ἀνάπαυσον Κύριε τὰς ψυχὰς τῶν
δούλων σου· ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα ἀνέθεντο,
τῷ ποιητῇ καὶ πλάστῃ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Σὲ καὶ τεῖχος καὶ λιμένα ἔχομεν, καὶ πρέσβιν
εὐπρόσδεκτον, πρὸς ὃν ἔτεκες Θεόν, Θεοτόκε
ἀνύμφευτε, τῶν πιστῶν ἢ σωτηρία.

Συνάπτομεν δὲ καὶ τὴν πρώτην Ὁραν·
καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικά
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Τὰ Τυπικά, καὶ ἐν τοῖς Μακαρισμοῖς, ἐκ τοῦ
Κανόνος τοῦ Τριωδίου, Ὡδιῆ γ' καὶ ς'.

Εἰ δὲ μὴ τὰ συνήθη Ἀντίφωνα (τὰ λεγόμενα
τῶν καθημερινῶν).

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς Cα' (91).

Στίχ. α'. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρί-
ῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε. (Cα' 2)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, * Σῶτερ, σῶ-
σον ἡμᾶς.

Στίχ. β'. Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωῖ τὸ ἔλεός
σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα. (Cα' 3)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. γ'. Ὅτι εὐφρανάς με, Κύριε, ἐν τοῖς ποι-
ήμασί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου
ἀγαλλιάσομαι. (Cα' 5)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. δ'. Ὅτι εὐθύς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ
οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ. (Cα' 16)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς Cβ' (92).

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν
ἐνεδύσατο· ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ πε-
ριεζώσατο. (Cβ' 1)

Πρεσβείαις τῶν ἁγίων σου * σῶσον ἡμᾶς, Κύ-
ριε.

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην,
ἥτις οὐ σαλευθήσεται. (Cβ' 1)

Πρεσβείαις τῶν ἁγίων σου * σῶσον ἡμᾶς, Κύ-
ριε.

Στίχ. γ'. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θα-
λάσσης, θαυμαστός ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος. (Cβ' 4)

Πρεσβείαις τῶν ἁγίων σου * σῶσον ἡμᾶς, Κύ-
ριε.

Στίχ. δ'. Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφό-
δρα· τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, εἰς
μακρότητα ἡμερῶν. (Cβ' 5)

Πρεσβείαις τῶν ἁγίων σου * σῶσον ἡμᾶς, Κύ-
ριε.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, * ἀθά-
νατος ὑπάρχων * καὶ καταδεξάμενος * διὰ
τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν * σαρκωθῆναι ἐκ τῆς
ἀγίας Θεοτόκου * καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, *
ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, * σταυρωθεὶς τε,
Χριστὲ ὁ Θεός, * θανάτῳ θάνατον πατήσας, *
εἷς ὢν τῆς ἀγίας Τριάδος, * συνδοξαζόμενος

τῷ Πατρὶ * καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, * σῶσον ἡ-
μᾶς.

Ἀντίφωνον Γ΄. ᾠχος β΄. Ψαλμὸς 94.

Στίχ. α΄. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀ-
λαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν. (94΄1)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, * ὁ ἐν ἁγίοις θαυμα-
στός, * ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Στίχ. β΄. Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ
ἐν ἐξομολογήσει καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξω-
μεν αὐτῷ. (94΄2)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, * ὁ ἐν ἁγίοις θαυμα-
στός...

Στίχ. γ΄. Ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος καὶ βασιλεὺς
μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. (94΄3)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, * ὁ ἐν ἁγίοις θαυμα-
στός...

Ψαλλομένου τοῦ δοξαστικοῦ τῶν μακαρι-
σμῶν ἢ τοῦ γ΄ ἀντιφώνου γίνεται ἡ εἴσοδος
μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου.

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. ᾠχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
Χριστῷ. Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις
θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Ἀπολυτίκιον. ᾠχος πλ. δ΄.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ὁ βάθει σοφίας φιλανθρώπως πάντα οικονο-
μῶν, καὶ τὸ συμφέρον πᾶσιν ἀπονέμων, μόνε
Δημιουργέ, ἀνάπαυσον Κύριε τὰς ψυχὰς τῶν
δούλων σου· ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα ἀνέθεντο,
τῷ ποιητῇ καὶ πλάστῃ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον. ᾠχος πλ. δ΄.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Μετὰ τῶν Ἁγίων ἀνάπαυσον, Χριστέ, τὰς ψυ-
χὰς τῶν δούλων σου, ἔνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ
λύπη, οὐ στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος.

ΤΡΗΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ

Ἀπόστολον νεκρώσιμον καὶ
Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

Προκείμενον καὶ ἀλληλουῖα νεκρώσιμα.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον. ᾠχος πλ. β΄. Ψαλμὸς κδ΄.

Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀυλισθήσονται,
καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν κληρονομήσει τὴν γῆν.

Στίχ. α΄. Πρὸς σέ, Κύριε, ἤρα τὴν ψυχὴν μου·
ὁ Θεὸς μου, ἐπὶ σοὶ πέποιθα. (κδ΄ 12)

Στίχ. β΄. Τὰς ὁδοὺς σου, Κύριε, γνώρισόν μοι,
καὶ τὰς τρίβους σου δίδαξόν με. (κδ΄ 4)

Πρὸς Κορινθίους Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀ-
νάγνωσμα. (ι΄ 23-28)

Ἀδελφοί, πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐ πάντα
συμφέρι. Πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐ πάντα
οἰκοδομεῖ. Μηδεὶς τὸ ἑαυτοῦ ζητεῖτω, ἀλλὰ τὸ
τοῦ ἑτέρου ἕκαστος. Πᾶν τὸ ἐν μακέλλῳ πω-
λούμενον ἐσθίετε, μηδὲν ἀνακρίνοντες διὰ
τὴν συνείδησιν· τοῦ γὰρ Κυρίου ἡ γῆ, καὶ τὸ
πλήρωμα αὐτῆς. Εἰ δέ τις καλεῖ ὑμᾶς τῶν ἀ-
πίστων, καὶ θέλετε πορεύεσθαι, πᾶν τὸ παρα-
τιθέμενον ὑμῖν ἐσθίετε, μηδὲν ἀνακρίνοντες
διὰ τὴν συνείδησιν. Ἐὰν δέ τις ὑμῖν εἴπῃ· Τοῦ-
το εἰδωλόθυτόν ἐστι, μὴ ἐσθίετε, δι' ἐκεῖνον
τὸν μηνύσαντα, καὶ τὴν συνείδησιν αὐτοῦ·
τοῦ γὰρ Κυρίου ἡ γῆ, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς.

Ἔτερος εἰς Κοιμηθέντας.

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου
τὸ Ἀνάγνωσμα. (δ΄ 13-17)

Ἀδελφοί, οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν περὶ τῶν κε-
κοιμημένων, ἵνα μὴ λυπήσθε, καθὼς καὶ οἱ
λοιποὶ οἱ μὴ ἔχοντες ἐλπίδα. Εἰ γὰρ πιστεύο-
μεν ὅτι Ἰησοῦς ἀπέθανε καὶ ἀνέστη, οὕτω καὶ
ὁ Θεὸς τοὺς κοιμηθέντας διὰ τοῦ Ἰησοῦ ἄξει
σὺν αὐτῷ. Τοῦτο γὰρ ὑμῖν λέγομεν ἐν λόγῳ
Κυρίου, ὅτι ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι,
εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ Κυρίου, οὐ μὴ φθάσω-

μεν τοὺς κοιμηθέντας· ὅτι αὐτὸς ὁ Κύριος ἐν κελεύσματι, ἐν φωνῇ Ἀρχαγγέλου, καὶ ἐν σάλπιγγι Θεοῦ, καταβήσεται ἀπ' οὐρανοῦ, καὶ οἱ νεκροὶ ἐν Χριστῷ ἀναστήσονται πρῶτον· ἔπειτα ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι, ἅμα σὺν αὐτοῖς ἀρπαγησόμεθα ἐν νεφέλαις, εἰς ἀπάντησιν τοῦ Κυρίου εἰς ἀέρα· καὶ οὕτω πάντοτε σὺν Κυρίῳ ἐσόμεθα.

Ἀλληλουῖα (γ'). Ἦχος πλ. β'.
(Ψαλμ. ξδ' - ρλδ').

Στίχ. α'. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε· κατασκηνώσουσιν ἐν ταῖς αὐλαῖς σου. (ξδ' 5)

Στίχ. β'. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεάν καὶ γενεάν. (ρλδ' 13)

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (κα' 8-9, 25-27, 33-36).

Εἶπεν ὁ Κύριος· Βλέπετε μὴ πλανηθῆτε· πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου λέγοντες ὅτι ἐγὼ εἰμι καὶ ὁ καιρὸς ἤγγικε. Μὴ οὖν πορευθῆτε ὀπίσω αὐτῶν. Ὅταν δὲ ἀκούσητε πολέμους καὶ ἀκαταστασίας, μὴ πτοηθῆτε· δεῖ γὰρ ταῦτα γενέσθαι πρῶτον, ἀλλ' οὐκ εὐθέως τὸ τέλος. Καὶ ἔσται σημεῖα ἐν ἡλίῳ καὶ σελήνῃ καὶ ἀστροῖς, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς συνοχὴ ἐθνῶν ἐν ἀπορίᾳ ἠχούσης θαλάσσης καὶ σάλου, ἀποψυχόντων ἀνθρώπων ἀπὸ φόβου καὶ προσδοκίας τῶν ἐπερχομένων τῇ οἰκουμένῃ· αἱ γὰρ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σαλευθήσονται. Καὶ τότε ὄψονται τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν νεφέλῃ μετὰ δυνάμεως καὶ δόξης πολλῆς. ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται, οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ παρέλθωσι. Προσέχετε δὲ ἑαυτοῖς μήποτε βαρηθῶσιν ὑμῶν αἱ καρδίαι ἐν κραιπάλῃ καὶ μέθῃ καὶ μερίμναις βιωτικαῖς, καὶ αἰφνίδιος ἐφ' ὑμᾶς ἐπιστῇ ἡ ἡμέρα ἐκείνη· ὡς παγὶς γὰρ ἐπελεύσεται ἐπὶ πάντας τοὺς καθημένους ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς. Ἀγρυπνεῖτε οὖν ἐν παντὶ καιρῷ δεόμενοι ἵνα καταξιωθῆτε ἐκφυγεῖν πάντα τὰ μέλλοντα γίνεσθαι καὶ σταθῆναι ἔμπροσθεν τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

Ἔτερον εἰς κοιμηθέντας.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (ε' 24-30).

Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ὁ τὸν λόγον μου ἀκούων καὶ πιστεύων τῷ πέμψαντί με ἔχει ζωὴν αἰώνιον, καὶ εἰς κρίσιν οὐκ ἔρχεται, ἀλλὰ μεταβέβηκεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωὴν. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἔρχεται ὥρα, καὶ νῦν ἐστίν, ὅτε οἱ νεκροὶ ἀκούσονται τῆς φωνῆς τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ ἀκούσαντες ζήσονται· ὥσπερ γὰρ ὁ πατὴρ ἔχει ζωὴν ἐν ἑαυτῷ, οὕτως ἔδωκε καὶ τῷ υἱῷ ζωὴν ἔχειν ἐν ἑαυτῷ· καὶ ἐξουσίαν ἔδωκεν αὐτῷ καὶ κρίσιν ποιεῖν, ὅτι υἱὸς ἀνθρώπου ἐστίν. Μὴ θαυμάζετε τοῦτο· ὅτι ἔρχεται ὥρα ἐν ἣ πάντες οἱ ἐν τοῖς μνημείοις ἀκούσονται τῆς φωνῆς αὐτοῦ, καὶ ἐκπορεύσονται οἱ τὰ ἀγαθὰ ποιήσαντες εἰς ἀνάστασιν ζωῆς, οἱ δὲ τὰ φαῦλα πράξαντες εἰς ἀνάστασιν κρίσεως. Οὐ δύναμαι ἐγὼ ποιεῖν ἀπ' ἑμαυτοῦ οὐδέν. καθὼς ἀκούω κρίνω, καὶ ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ δικαία ἐστίν· ὅτι οὐ ζητῶ τὸ θέλημα τὸ ἐμόν, ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με πατρός.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία
τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου.

Εἰς τό· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς * μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, * τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον * καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. * Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ * καὶ ἐνδοξοτέραν * ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως * Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Κοινωνικόν. (Ψαλμ. ξδ' 5 & ρλδ' 13).

Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε· καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεάν καὶ γενεάν. Ἀλληλουῖα.

Μετὰ τὴν μετάδοσιν. Ἦχος β΄.

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, * ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, * εὗρομεν πίστιν ἀληθῆ, * ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες· * αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεί...

Ἦχος β΄.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν * αἰνέσεώς σου, Κύριε, * ὅπως ἀνυμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, * ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς * τῶν ἁγίων σου μετασχεῖν μυστηρίων· * τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ, * ὅλην τὴν ἡμέραν * μελετῶντας τὴν δικαιοσύνην σου. * Ἀλληλούϊα, ἀλληλουϊα, ἀλληλούϊα.

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχήν·

Ψάλλονται τὰ νεκρώσιμα τροπάρια. Ἦχος δ΄.

Μετὰ πνευμάτων δικαίων * τετελειωμένων * τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, * Σῶτερ, ἀνάπαυσον, * φυλάττων αὐτὰς * εἰς τὴν μακαρίαν ζωὴν * τὴν παρὰ σοί, φιλόανθρωπε.

Εἰς τὴν κατάπαυσίν σου, Κύριε, * ὅπου πάντες οἱ ἅγιοί σου ἀναπαύονται, * ἀνάπαυσον καὶ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, * ὅτι μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος.

Δόξα.

Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, * ὁ καταβάς εἰς ἄδην * καὶ τὰς ὀδύνας λύσας * τῶν πεπεδημένων· * αὐτὸς καὶ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, * Σῶτερ, ἀνάπαυσον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ μόνη ἀγνή * καὶ ἄχραντος Παρθένος, * ἡ Θεὸν ἀσπόρως κυήσασα, * πρέσβευε τοῦ σωθῆναι * τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Εἶτα ὁ ἱερεὺς ἱστάμενος πρὸ τῆς εἰκόνης τοῦ δεσπότου Χριστοῦ, κάτωθι τῆς ὁποίας εὐρίσκονται τὰ ὑπὲρ τῶν ἀποικομένων κόλλυβα, ἐκφωνεῖ τὸ μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων ὡς ἑξῆς·

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ΄)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ αἰωνίου μνήμης καὶ μακαρίας ἀναπαύσεως πάντων τῶν ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων, μοναχῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν, [καὶ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ...] ἐκ τῶν ἀπ' ἀρχῆς καὶ μέχρι τῶν ἐσχάτων, καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ΄, χύμα)

Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς τάξη τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἔνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ΄, χύμα)

Τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν καὶ ἄφεσιν τῶν αὐτῶν ἁμαρτιῶν παρὰ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν αἰτησώμεθα.

Ὁ χορός· Παράσχου, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον. (ἄπαξ)

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχήν·

Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός, ὁ τὸν διάβολον καταπατήσας, τὸν δὲ θάνατον καταργήσας καὶ ζωὴν τῷ κόσμῳ σου δωρησάμενος, αὐτός, Κύριε, ἀνάπαυσον καὶ τὰς ψυχὰς τῶν κεκοιμημένων δούλων σου, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, μοναχῶν καὶ πάντων τῶν ἀπὸ περᾶτων ἕως περᾶτων τῆς οἰκουμένης κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν ἐν τόπῳ χλοερῷ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἔνθα ἀπέδρα ὀδύνη, λύπη καὶ στεναγμός· πᾶν ἁμάρτημα τὸ παρ' αὐτῶν πραχθέν, ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ ἢ διανοίᾳ, ὡς ἀγαθὸς καὶ φι-

λάνθρωπος Θεός συγχώρησον, ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος ὃς ζήσεται καὶ οὐχ ἁμαρτήσῃ· σὺ γὰρ μόνος ἐκτὸς ἁμαρτίας· ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ὁ λόγος σου ἀλήθεια· ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάπαυσις πάντων τῶν κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ χορός· Αἰωνία ἡ μνήμη αὐτῶν. (τρὶς)

* * *

Εἶτα ᾠχος β΄.

Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον * ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (ἐκ γ΄)

Ἀπόλυσις· Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν...

Δι' εὐχῶν... Ἀμήν.

* * *

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ

Αὕτη ἡ Ἀκολουθία γίνεται ἀπαράλλακτως καὶ ἐν τῷ Σαββάτῳ τῷ πρὸ τῆς Ἁγίας Πεντηκοστῆς.

Ἡ Ἀκολουθία δὲ τῶν λαχόντων Ἁγίων, σήμερον καὶ αὔριον ψάλλεται ἐν τοῖς παρελθούσιν Ἀποδείπνοις, εἰ μήπου τύχοι Ἁγίου ἐορταζομένου μνήμη.

* * * * *

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΤΑΞΙΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ ΤΗΣ ΠΑΝΝΥΧΙΔΟΣ

Ὁ ἱερεὺς·

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Καὶ εὐθὺς ὁ κανονάρχης
τὸν Γ΄ ψαλμόν, χύμα.

Ὁ κατοικῶν ἐν βοήθειά τοῦ Ὑψίστου, ἐν σκέπη τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ ἀνλισθήσεται.

Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ· Ἀντιλήπτωρ μου εἶ, καὶ καταφυγή μου, ὁ Θεός μου, καὶ ἐλπιῶ ἐπ' αὐτόν.

Ὅτι αὐτὸς ῥύσεται σε ἐκ παγίδος θηρευτῶν, καὶ ἀπὸ λόγου ταραχῶδους.

Ἐν τοῖς μεταφρένοις αὐτοῦ ἐπισκιάσει σοι, καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐλπιδίαι· ὄπλων κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ.

Οὐ φοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας.

Ἀπὸ πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου, ἀπὸ συμπτώματος καὶ δαιμονίου μεσημβρινοῦ.

Πεσεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου χιλιάς, καὶ μυριάς ἐκ δεξιῶν σου, πρὸς σὲ δὲ οὐκ ἐγγιεῖ.

Πλὴν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου κατανοήσεις, καὶ ἀνταπόδοσιν ἀμαρτωλῶν ὄψει.

Ὅτι σύ, Κύριε, ἡ ἐλπίς μου, τὸν Ὑψίστον ἔθου καταφυγὴν σου.

Οὐ προσελεύσεται πρὸς σὲ κακά, καὶ μάστιξ οὐκ ἐγγιεῖ ἐν τῷ σκηνώματί σου.

Ὅτι τοῖς Ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ, τοῦ διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου.

Ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσί σε, μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου.

Ἐπὶ ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπιβήσει, καὶ καταπατήσεις λέοντα καὶ δράκοντα.

Ὅτι ἐπ' ἐμὲ ἤλπισε, καὶ ῥύσομαι αὐτόν, σκεπάσω αὐτόν, ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μου.

Κεκραῖεται πρὸς με, καὶ ἐπακούσομαι αὐτοῦ· μετ' αὐτοῦ εἶμι ἐν θλίψει, ἐξελοῦμαι αὐτόν, καὶ δοξάσω αὐτόν.

Μακρότητα ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτόν, καὶ δεῖξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.

Ἀλληλουῖα (γ'). Ἦχος πλ. δ'. (Ψαλμ. ξδ'-ρα').

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε· κατασκηνώσουσιν ἐν ταῖς ἀυλαῖς σου.

Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεάν καὶ γενεάν.

Εἶτα τὰ τροπάρια· Ἦχος πλ. δ'.

Ὁ βάθει σοφίας φιλανθρώπως πάντα οἰκονομῶν, καὶ τὸ συμφέρον πᾶσιν ἀπονέμων, μόνε Δημιουργέ, ἀνάπαυσον Κύριε τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου· ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα ἀνέθεντο, τῷ ποιητῇ καὶ πλάστῃ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Δόξα. Τὸ τέλος.

Ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα ἀνέθεντο, τῷ ποιητῇ καὶ πλάστῃ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Σὲ καὶ τεῖχος καὶ λιμένα ἔχομεν, καὶ πρέσβιν εὐπρόσδεκτον, πρὸς ὃν ἔτεκες Θεόν, Θεοτόκε ἀνύμφευτε, τῶν πιστῶν ἡ σωτηρία.

Καὶ εὐθὺς τὰ νεκρώσιμα Εὐλογητάρια.

Εἶτα μνημονεύει ὁ ἱερεὺς,
λέγων ἐνταῦθα καὶ τὴν εὐχὴν.

Μετὰ δὲ τὴν Ἐκφώνησιν, ὁ Ν', καὶ εὐθὺς ψάλλομεν τὸν Νεκρώσιμον Κανόνα.

Τὸ Τρισάγιον. Εἶθ' οὕτω τὰ Τροπάρια· Ὁ βάθει σοφίας... Σὲ καὶ τεῖχος καὶ λιμένα...

Καὶ μνημονεύσαντος τοῦ ἱερέως ὡς συνήθως, γίνεται Ἀπόλυσις.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΕΤΕΡΟΝ

Τὰ ἐν τῷ Τριωδίῳ εὕρισκόμενα
εἰς τοὺς Αἶνους Στιχηρὰ Μαρτυρικά.

Ἦχος α΄.

Τοὺς Ἀθλοφόρους τοῦ Χριστοῦ, δεῦτε λαοὶ ἅπαντες τιμήσωμεν, ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, τοὺς φωστήρας τοῦ κόσμου, καὶ κήρυκας τῆς πίστεως, τὴν πηγὴν τὴν ἀέναον, ἐξ ἧς ἀναβλύζει, τοῖς πιστοῖς τὰ ἰάματα. Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην δώρησαι τῷ κόσμῳ σου, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Οὗτοι οἱ Στρατιῶται τοῦ Βασιλέως τοῦ μεγάλου, ἀντέστησαν τοῖς δόγμασι τῶν τυράννων, γενναίως κατεφρόνησαν τῶν βασάνων, καὶ τὴν πλάνην πᾶσαν πατήσαντες, ἀξίως στεφανωθέντες, αἰτοῦνται παρὰ τοῦ Σωτήρος εἰρήνην καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ὑμᾶς πανεύφημοι Μάρτυρες, οὐ θλίψις, οὐ στενοχωρία, οὐ λιμός, οὐ διωγμός, οὐδὲ κίνδυνος, οὐ θυμὸς θηρῶν, οὐ ξίφος οὐδὲ πῦρ ἀπειλοῦν, χωρίσαι Θεοῦ δεδύνηνται· πόθῳ δὲ μᾶλλον τῷ πρὸς αὐτόν, ὡς ἐν ἄλλοτρίοις, ἀγωνισάμενοι σώμασι, τὴν φύσιν ἐλάθετε, θανάτου καταφρονήσαντες· ὅθεν καὶ ἐπαξίως, τῶν πόνων ὑμῶν μισθὸν ἐκομίσασθε, Οὐρανῶν Βασιλείας κληρονόμοι γεγόνατε· πρεσβεύσατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν δεόμεθα.

Ἀγαλλιᾶσθε Μάρτυρες ἐν Κυρίῳ, ὅτι τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἠγωνίσασθε· ἀντέστητε βασιλεῦσι, καὶ τυράννοισι ἐνίκησατε· πῦρ καὶ ξίφος οὐκ ἐπτοήθητε, θηρῶν ἀγρίων κατεσθιόντων τὰ σώματα ὑμῶν· Χριστῷ μετὰ Ἀγγέλων τὴν ὕμνωδιαν ἀναπέμποντες, τοὺς ἀπ' οὐρανῶν στεφάνους ἐκομίσασθε· αἰτήσασθε δωρηθῆναι εἰρήνην τῷ κόσμῳ, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Φαιδρύνεται Κόρη Προφητῶν, ὁ χορὸς τῷ τόκῳ σου, Πατριαρχῶν θεῖος σύλλογος, σεπτοὶ Απόστολοι, καὶ Ἀρχιερέων, καὶ Μαρτύρων σύστημα, Ὁσίων καὶ Δικαίων τὰ τάγματα,

καὶ σὲ γινώσκουσιν, ἀφορμὴν τῆς τούτων τάξεως, καὶ τιμῶσιν, ὡς Θεοῦ γεννήτριαν.

Καὶ τὰ εἰς τὰ ἀπόστιχα παραλειφθέντα.

Δόξα. Ἦχος α΄.

Σταυρῷ σου γηθόμενοι Σωτήρ, θαρρόυντες οἱ δούλοί σου, πρὸς σὲ μετέστησαν Κύριε, οἷς νῦν ἀντίλυτρον, τῶν αὐτῶν πταισμάτων, τὸν Σταυρόν σου δώρησαι, καὶ αἷμα τὸ χυθὲν ὑπὲρ τοῦ κόσμου ζωῆς, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου, συγχωρῶν τὰ πλημμελήματα, καὶ φωτίζων φωτὶ τοῦ προσώπου σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χριστὸν ἐκδυσώπησον τὸν σόν, τόκον Μητροπάρθενε, τὴν τῶν πταισμάτων συγχώρησιν, δοῦναι τοῖς δούλοις σου, τοῖς σὲ Θεοτόκον, εὐσεβῶς κηρύξασι, καὶ λόγῳ ἀληθεῖ δογματίσασι, καὶ τῆς λαμπρότητος, τῶν Ἁγίων καὶ φαιδρότητος, ἀξιῶσαι ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

* * * * *